

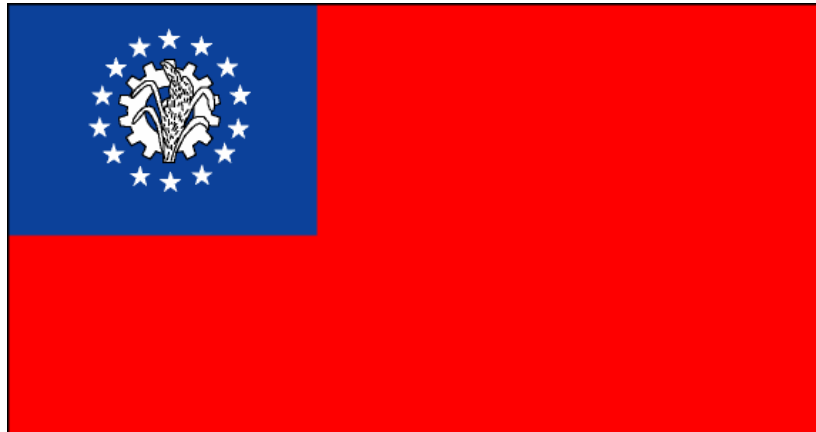
UKLASSIFICERET

Forsvarsakademiet
Fakultet for Strategi og Militære Operationer
VUT II/L-STK 2003/2004.

Kaptajn Susanne Taulbæk
Kaptajn Nicolas T. Veicherts
Kaptajnløjtnant Peter Mols

Oktober 2003

STRATEGISK OMRÅDESTUDIE BURMA (MYANMAR)

På baggrund af en analyse af Burmas strategiske kapacitet og landets sikkerhedspolitiske situation vurderes Burmas fremtidige sikkerhedspolitiske muligheder.

Områdestudie

UKLASSIFICERET

UKLASSIFICERET

Then, a golden mystery upheaved itself on the horizon – a beautiful, winking wonder that blazed in the sun, of a shape that was neither Muslim dome nor Hindu temple spire. “There’s the old Shwedagon”, said my companion. The golden dome said, “This is Burma, and it will be unlike any land you know about.”

Rudyard Kipling
Letters from the East (1898)

UKLASSIFICERET

UKLASSIFICERET

INDHOLDSFORTEGNELSE

RESUME	5
INDLEDNING	6
1. Opgaven	6
2. Opgavediskussion.....	7
2.1. Vægtning.	7
2.2. Afgrænsning.	7
2.3. Metode.....	8
2.4. Kilder.	8
DEL I: Analyse af Burmas strategiske kapacitet.....	9
1. Den fysisk-geografiske faktor.....	9
1.1. Beliggenhed.....	9
1.2. Naturressourcer.....	9
1.3. Vurdering.	10
2. Den historiske faktor	11
2.1. Burmas folk.....	11
2.2. Burma frem til 1948.	11
2.3. Burma frem til 1988.	12
2.4. Burma frem til 2003.	13
2.5. Vurdering.....	14
3. Den kommunikationsmæssige faktor	15
3.1. Transportsystemer.....	15
3.2. Kommunikationssystemer.....	15
3.3. Energisystemer.....	16
3.4. Vurdering.....	16
4. Den sociologiske faktor	17
4.1. Burmas folk i tal.	17
4.2. Sundhed.	17
4.3. Uddannelse.	17
4.4. Religion og tradition.....	17
4.5. Vurdering.....	18
5. Den økonomisk-videnskabelig faktor.	19
5.1. Ressourcer, produktionsmidler og industri.....	19
5.2. Handel og turisme.....	19
5.3. Økonomiske strukturer.....	19
5.4. Finanser.....	20
5.5. Videnskab og teknologi.....	20
5.6. Vurdering.....	20
6. Den militære faktor	22
6.1. Burmas væbnede styrker.....	22
6.2. Mindretalshærene.....	22
6.3. Vurdering.....	22

UKLASSIFICERET

UKLASSIFICERET

7. Den indenrigspolitiske faktor	24
7.1. Hvad er den indenrigspolitiske faktor?	24
7.2. The Three National Causes	24
7.3. Political objectives	25
7.4. Economic objectives	25
7.5. Social objectives	26
7.6. Vurdering	26
8. Den udenrigspolitiske faktor	28
8.1. Udenrigspolitisk målsætning	28
8.2. Sydøstasien, Indien og Kina	28
8.3. Thailand	29
8.4. ASEAN	29
8.5. Vesten	30
8.6. Det internationale samfund	30
8.7. Vurdering	30
DEL II - Vurdering af Burma samlede sikkerhedspolitiske situation	30
1. Indledning	31
2. Stabil - destabil?	31
3. Vurdering	32
DEL III - Vurdering af Burmas fremtidige sikkerpolitiske muligheder	32
1. Stabiliserende og destabiliserende elementer	33
1.1. Regimet	33
1.2. Oppositionen og mindretallene	34
2. Opstilling og begrundelse af scenario	34
2.1. Scenario 1 - Vilje til forhandling	34
2.2. Scenario 2 - Status quo	35
3. Vurdering	35
4. Konklusion	35
Tillæg A: Bibliografi.	
Bilag 1	Naturressourcer og varehandel.
- 2	Burmas væbnede mindretal.
- 3	Den regionale militære balance.
- 4	Regimets nationale målsætninger.
- 5	Regimets og oppositionens forslag til forfatning.

UKLASSIFICERET

UKLASSIFICERET

RESUME

Burmas sikkerhedspolitiske situation vurderes i studien p.t. at være ustabil.

Burmas fremtidige sikkerhedspolitiske situation kan udvikle sig i to retninger: Den kan på mellemlang sigt (3 - 5 år) stabiliseres eller den kan på lang sigt destabiliseres i en grad at landet som sådan kollapse. I begge tilfælde spiller de væbnede styrker en afgørende rolle.

Analysen af Burmas strategiske kapaciteter viser, at landet under britisk kolonistyre deles i to dele: Burmanerne og landets over 100 mindretal, hvoraf sidstnævnte tillige kan underopdeles i en række, ofte indbyrdes kæmpende grupper. En heraf følgende uro fører efter en demokratisk periode 1948 - 1962 til et militært regime, der i forskellige former siden har siddet ved magten. Regimet har udviklet sig til at blive et af verdens mest brutale og undertrykkende. Regimet ser sig selv som Burmas befrier og beskytter.

Trods gode muligheder for en sund økonomisk udvikling baseret på landbrug, udnyttelse af landets mange naturressourcer og turisme, har regimet i stedet prioriteret de væbnede styrker, der i dag trods fravær af eksterne fjender udgør en af de mest potente militære enheder i Sydøstasien. Militærets primære opgave er at kontrollere befolkningen.

Under 1990'ernes økonomiske boom bliver Burma medlem af ASEAN, der som Indien, ønsker at trække Burma i en retning fra den hidtidige kinesiske indflydelse. Kombineret med stadig større verdenssamhandel medfører det, at regimets overgreb fører til Vestlig boykot. Boykotten får dog først betydning, da den senere, af flere årsager, trækker ASEAN ind i mulige regionale sanktioner. Målet for boykot og sanktioner er frigivelse af oppositionslederen Daw Aung San Suu Kyi.

Burmas svar på verdens kritik kendes endnu ikke. En ting er dog sikkert. Det eksisterende regime formår ikke at føre en indenrigs- eller udenrigspolitik, der imødegår landets historiske eller økonomiske problemer. Hertil kommer, at sundheds- og uddannelsesområdet er næsten ideologisk nedprioriteret. Burma er i dag da også på randen af en humanitær krise og i øvrigt regionens fattigste land.

Samtidigt viser studiens analyse, at landet har behov for et handlekraftigt og stort militær specielt til bekæmpelse af væbnede oprørsgrupper og den omfattende opiumproduktion i landet.

Fremtiden, som den blev nævnt i starten af resumeet, afhænger af regimets vilje til at føre reelle forhandlinger med oppositionen og mindretallene. Studien vurderer, at mulighederne er til stede, og at regimet vil kunne afløses af et semi-civilt styre i løbet af 3 - 5 år. Sker det ikke vil landets mange naturressourcer og indtægter fra opiumproduktion nok kunne binde landet sammen, men ikke på lang sigt forhindre en egentlig humanitær katastrofe, uro og oprør. Omverdens isolation og fraværet af et civilt alternativ vil således på sigt få landet til at bryde sammen.

UKLASSIFICERET

INDLEDNING

1. OPGAVEN

Den strategiske områdestudie om Burma (Myanmar)¹ er udarbejdet i henhold til Fakultet for Strategi og Militære Operationers Vejledningssamling (FSMOVEJSAM) med følgende problemformulering:

På baggrund af en analyse af Burmas strategiske kapacitet og landets sikkerhedspolitiske situation vurderes Burmas fremtidige sikkerhedspolitiske muligheder.

Opgavens struktur og delelementer er mestendels bestemt af FSMOVEJSAM, der deler opgaven i tre dele, hver med sit definerede formål:²

- **DEL I: En analyse af Burmas strategiske kapacitet.**

DEL I har til formål at skabe grundlag for DEL II's efterfølgende analyse af Burmas aktuelle sikkerhedspolitiske situation. DEL I skal tage afsæt i nedenstående otte strategiske faktorer, ud fra hvilke væsentlige problemstillinger og aktører skal identificeres. Specifikt for faktorerne gælder, at analysen af de første seks skal behandle Burmas fysiske og menneskeskabte ressourcer, mens analysen af den udenrigs- og den indenrigspolitiske faktor skal behandle årsagerne til prioriteringen af disse ressourcer. Hertil skal hver enkelt faktors stabiliserende effekt på Burmas sikkerhedspolitiske situation vurderes.

- Den fysisk-geografiske faktor.
- Den økonomisk-videnskabelige faktor.
- Den historiske faktor.
- Den militære faktor.
- Den kommunikationsmæssige faktor.
- Den indenrigspolitiske faktor.
- Den sociologiske faktor.
- Den udenrigspolitiske faktor.

- **DEL II: En analyse af Burmas sikkerhedspolitiske situation.**

På baggrund af vurderingen af hver enkelt strategisk faktors betydning for Burma har analysen i DEL II til formål at klarlægge, i hvilken udstrækning Burmas aktuelle sikkerhedspolitiske situation samlet kan betragtes som stabil eller ustabil. Kernen i analysen er sammenhængen mellem de strategiske faktorer, som er afgørende for Burmas samlede sikkerhedspolitiske situation.

- **DEL III: En vurdering af Burmas fremtidige sikkerhedspolitiske muligheder.**

Formålet med vurderingen er at identificere Burmas mest sandsynlige sikkerhedspolitiske udvikling. Vurderingen skal hvile på analyserne i DEL I og II.

2.

¹ Burmas officielle navn er Pyidaungsu Myanma Naingngandaw (Unionen Myanmar). I studien anvendes den danske betegnelse: Burma. Studiets forside viser Burmas flag. De 14 hvide stjerner symboliserer landets syv stater og syv divisioner. Staterne dækker landets mindretalsområder og divisionerne de burmanske områder. Tandhjulet symboliserer industri og neget landbrug. Farverne rød, blå og hvid symboliserer hhv. mod, nattehimlen samt sandhed og renhed.

² FSMOVEJSAM DEL I, AFSNIT B, STRATEGISKE STUDIER, pkt. 5 – 7. Beskrivelsen af DEL I – III er en kombination af afskrift og deduktion.

UKLASSIFICERET

OPGAVEDISKUSSION

Opgaven er en relativ bunden opgave, hvis nøgleelement er analysen af de indenrigs- og udenrigspolitiske faktorer, der vil kvalificere betydningen af hver af de i alt otte strategiske faktorer (DEL I). Denne kvalificering udgør grundlaget for analysen af Burmas sikkerhedspolitiske situation, idet ikke alle faktorer antages at have lige stor betydning (DEL II). På samme måde skal de otte faktorer og Burmas aktuelle sikkerhedspolitiske situation kvalificeres i forhold til landets fremtidige sikkerhedspolitiske muligheder. På den baggrund stilles krav om, at analysen af de otte faktorer i muligt omfang vurderes den enkelte faktors stabiliserende effekt nu og på sigt. På baggrund af projektgruppens erfaringer fra kildematerialet og anvendelsen af scenarier i DEL III fastsættes "på sigt" til at være 6 til 10 år.³

Udover ovennævnte samspil mellem de strategiske faktorer og opgavens DEL II og III er det relevant at definere nøglebegrebet "stabil". Med stabilitet forstår projektgruppen en tilstand, hvorfra et objekt – Burma – har de bedste betingelser for en ønskelig udvikling. De otte faktorer, hvad enten de er fysiske eller menneskeskabte, påvirker denne ønskelige udvikling, og en kvalificeret afvejning af dem vil således give svar på, hvorvidt Burmas sikkerhedspolitiske situation samlet kan karakteriseres som værende stabil eller ej. Tilbage står at definere "en ønskelig udvikling". Her forstås et lands og dets befolknings objektive ønske om sikkerhed og det enkelte menneskes objektive ønske om bedre levevilkår og frihed. I definitionen ligger, at en befolkning kan handle imod ovennævnte objektive ønsker, hvormed landet vil kunne betegnes som ustabil. På samme måde vil landet, i form af dets regerings beslutninger, kunne handle imod ovennævnte objektive ønsker.

2.1. Vægtning.

Burmas fremtidige sikkerhedspolitiske situation vurderes at være betinget af, hvorvidt det siddende militærdiktatur fastholder landets nuværende strukturer og politik, herunder en massiv undertrykkelse af befolkningen, eller om disse strukturer og politikker vil blive reformeret eller helt bortfalde til fordel for et civilt styre. Analysen i DEL I vil fokusere på årsagen til dette forhold og prioriterer den historiske, den økonomiske, den udenrigspolitiske og den indenrigspolitiske faktor. Opgaven identificerer følgende væsentlige problemstillinger:

- Den britiske kolonisering af Burma skabte et skel mellem burmanerne⁴ og landets mere end 100 mindretal. En række af disse mindretal er i dag bevæbnede og kæmper for autonomi eller selvstændighed.
- Burma havde en kort demokratisk periode 1948 – 1962, hvorefter landet har været styret af militæret. Et folkeligt oprør i 1988 førte til endnu en militær manifestation, hvorefter Burmas væbnede styrker frem til i dag er blevet tredoblet, samtidig med at befolkningens levevilkår er blevet væsentligt forringet.
- Burmas sorte økonomi udgør en væsentlig del af landets økonomi. Bl.a. er Burma en af verdens største leverandører af råopium. Burmas officielle økonomi er præget af inflation, lav vækst og manglende tillid til landets økonomiske system.
- Burma er geografisk placeret mellem de regionale stormagter Indien og Kina, der, sammen med ASEAN, alle søger at trække landet i hver sin retning. Samtidigt boykottes Burma af USA og EU.

2.2. Afgrænsning.

³ Argumentationen for valget af 6 – 10 år kan findes i studiens DEL III.

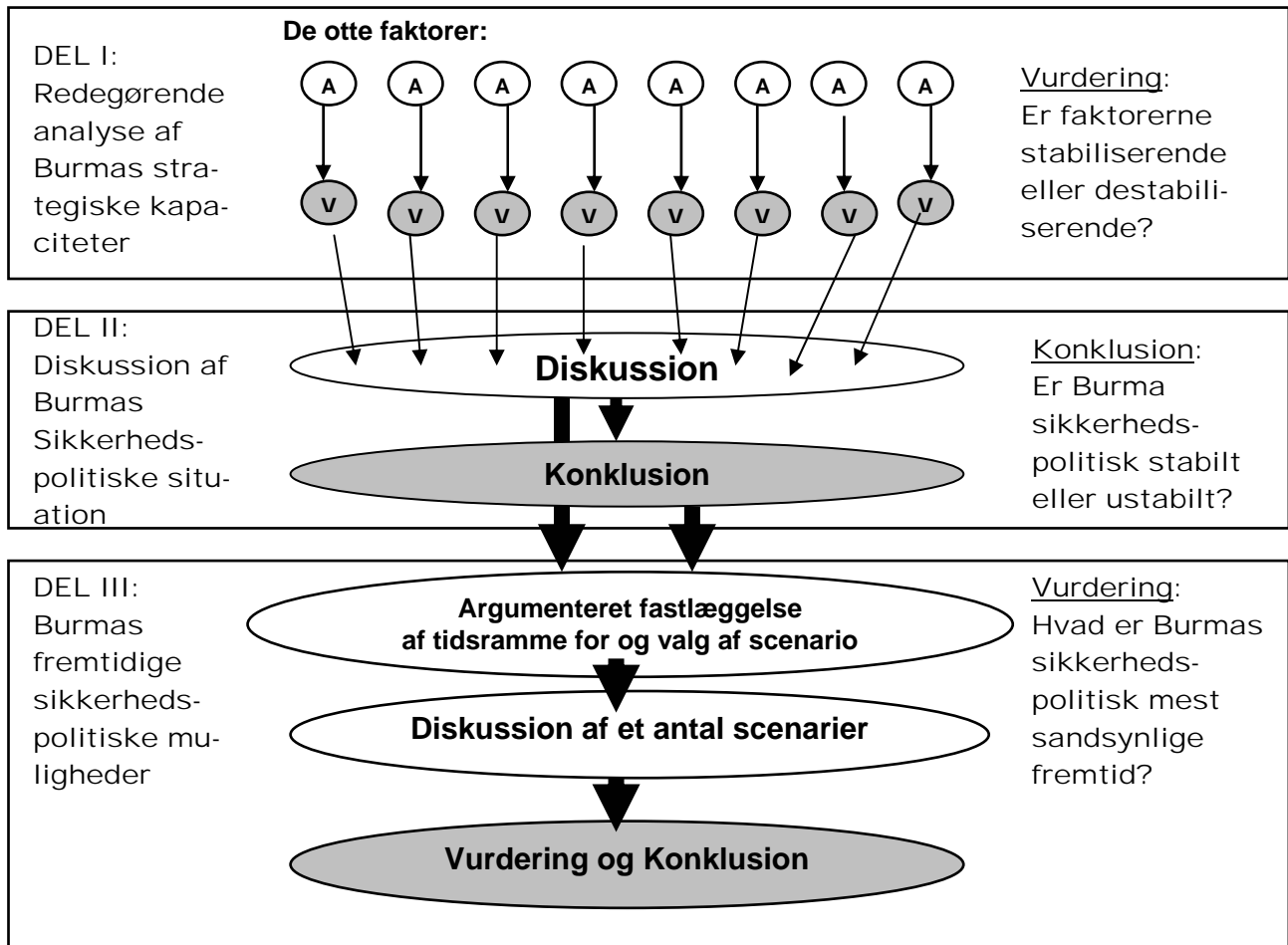
⁴ Burmanerne er landets oprindelige befolkning.

UKLASSIFICERET

Situationen i Burma har udviklet sig under studiens udarbejdelse (01 SEP – 27 OKT 2003); bl.a. har landet fået ny premierminister. Samtidigt er oppositionslederen Daw Aung San Suu Kyi seneste halve års fængselsophold blevet ændret til husarrest. Deadline for kildeindhentning var 01 OKT 2003.

2.3. Metode.

Opgaven er udarbejdet jf. nedenstående struktur. Bemærk, at DEL I er ikke nær så stringent som skitseret. I takt med at empirien akkumuleres, udvikles også mulighederne for diskussion og analyse, hvilket vil fremgå af analysen af især de sidste fire faktorer. Af samme årsag er en redegørende analyse valgt.

2.4. Kilder.

Det anvendte kildemateriale kan opdeles i to dele:

- Egentligt faktamateriale udarbejdet af eksempelvis Jane's og CIA. Sådanne kilder betragtes som autoritative med det forbehold, at regimet i Burma kun offentliggør meget lidt statistisk materiale. Mange statistikker er derfor ikke direkte sammenlignelige. Meget usikre oplysninger er kommenteret i teksten.
- Bøger og artikler er primært anvendt som inspiration til vægtning af den stillede opgave, som baggrundsmateriale for redegørelsen i DEL I og som inspiration for opstilling af scenarier. Det har ikke været muligt at finde materiale, der decideret støtter Burmas siddende regime, endsiige dets politik – snarere tværtimod. Bøger og artikler er derfor anvendt med denne virkelighed for øje.

UKLASSIFICERET

DEL I

ANALYSE AF BURMAS STRATEGISKE KAPACITET

Formålet med DEL I er at identificere væsentlige problemstillinger og aktører i Burma med henblik på at kunne skabe forudsætning for analyse af Burmas sikkerhedspolitiske situation nu og i fremtiden.

1. DEN FYSISK-GEOGRAFISKE FAKTOR⁵

1.1. Beliggenhed.

Burma ligger i det sydøstlige Asien mellem Bangladesh, Indien, Kina, Laos og Thailand. Mod vest grænser landet op til Det Indiske Ocean. Udover Burmas nabolande er de primære aktører i regionen ASEAN-landene⁶ og Japan.

1.2. Terrænkarakteristika.

Burmas grænseområder udgøres af bjergkæder og jungle. Centralt ligger et frodigt lavland, der gennemskæres af Irrawaddy floden. I syd ligger landets økonomiske og politiske centrum, hovedstaden Rangoon (3,5 mio. indb.). Mod nord, langs floden, ligger landets næststørste by Mandalay (750.000 indb.). Grænseområdet op til Kina, Laos og Thailand er kendt som Den Gyldne Trekant.

I studien anvendes følgende termer: Lavlandet, grænseområderne og byerne.

1.2. Naturressourcer.

Centralt i lavlandet er der gode muligheder for skov- og landbrug, mens Irrawaddy-flodens delta tidligere har gjort Burma til verdens riskammer. Den frodige jord kunne potentielt gøre Burma selvforsynende, men kun ca. halvdelen af den dyrkbare jord udnyttes.⁷

I Burmas omfattende skov- og jungleområder findes store forekomster af ædle træsorter som mahogni og teaktræ. Bl.a. gror 75 % af verdens teaktræ i Burma. Fældningstaksten for disse træsorter er p.t. udover en bæredygtig

⁵ Kildematerialet udgøres af CIA, DUS og Statesman. Kort over Burma er fra CIA. Kortet er bearbejdet og har fået tilføjet to floder og et gråt område, der angiver placeringen af Burmas lavland.

⁶ ASEAN: Association of South-East Asian Nations (handelsorganisation). Medlemmer: Brunei, Burma, Cambodja, Indonesien, Laos, Malaysia, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam. Burma blev medlem i 1997.

⁷ DUS, p.26 og ICG 32, p.10.

UKLASSIFICERET

udvikling, hvorfor det må antages, at Burma inden for en ikke kendt tidshorisont kan løbe tør for denne ressource.

Dyrkning af opium er udbredt i grænselandet mod nord og øst. I Den Gyldne Trekant dyrkes op mod 60 % af verdens opiumforbrug.

Burma er rig på naturrigdomme med forekomster af tin, kul, sjældne metaller og jade og rubiner.⁸ På energisiden findes store reserver af olie i landområdet sydvest for Mandalay og naturgas i Den Bengalske Bugt. Efter i en periode at have været Asiens største olieeksportør, er Burmas olieproduktion, bl.a. pga. forældet olieudstyr og manglende eftersøgning af ny kilder, faldende.

Endelig udgør havområderne udfør Burmas kyst ressourcefulde fiskeområder.

1.3. Vurdering.

Set fra Kina udgør Burma den korteste vej til det Indiske Ocean. Dermed får Burma strategisk betydning for de regionale stormagters (Kina og Indiens) indbyrdes afbalance-ring. Set fra de øvrige nabolandes synsvinkel vurderes Burma ikke at have strategisk betydning i fysisk-geografisk forstand. Burmas fysiske ressourcer vurderes at give gode muligheder for selvforsyning i bred forstand og eksport af flere væsentlige råvarer. Særligt skal de fysiske muligheder for at øge landbrugsproduktionen fremhæves. Idet opiumproduktionen opfattes som et politisk spørgsmål, vurderes den fysisk-geografiske faktor samlet at virke stabiliserende på Burmas sikkerhedspolitiske situation.

2.

⁸ Burmas naturressourcer fremgår af bilag 1.

UKLASSIFICERET

DEN HISTORISKE FAKTOR⁹

2.1. Burmas folk.

Befolkningen i Burma udgør ca. 50 mio. mennesker. De største etniske grupper er:

Burmanere	68 %
Shan	9 %
Thai-kinesere	7 %
Kayinfolket	7 %
Andre	9 %

Samlet er der mere end 100 forskellige etniske grupperinger i Burma. Burmanerne bor primært i lavlandet¹⁰ omkring floderne Irrawaddy og Sittang, mens landets mindretal primært bor i grænselandet. I studien anvendes følgende termer:

- *Burmesere:* Alle folk i Burma.
- *Burmanere:* Burmesere af burmansk etnicitet.
- *Mindretallene:*¹¹ Burmesere af ikke-burmansk etnicitet.

2.2. Burma frem til 1948.

Burma blev frem til 1885 overvejende ledet af burmanerne. Lederskabet baseredes på landets overvejende buddhistiske verdensopfattelse, der bl.a. stillede krav om såvel hersker som undersåts forståelse for, at de begge var en del af et større kosmos.¹² Af samme årsag fik en række mindretal i Burma allerede tidligt en slags selvstyre under burmansk overhøjhed.

Efter et antal grænsekonflikter med Britisk Indien erobrede Storbritannien Burma i 1885. Briterne fastlagde efterfølgende Burmas grænser sådan, at de fulgte den fysiske geografi frem for de etniske befolkningsgruppers fysiske placering. Det medførte, at mindretallene blev delt af grænsen, hvormed tilhørsforholdet til Burma blev mindre. En efterfølgende ensidig prioritering af infrastruktur og bureaukrati i lavlandet skilte burmeserne

⁹ Kildematerialet udgøres af DUS og Than 3. Kort over Burma er fra CIA. Kortet er bearbejdet og har fået tilføjet Burmas syv etniske stater. Bemærk at de 7 % thai-kinesere er spredt ud over flere stater og divisioner. Burmanerne bor primært udenfor de markerede områder. Det har ikke været muligt at finde et håndterbart kort udvisende alle etniciteters placering.

¹⁰ Markeret med gråt på kortet.

¹¹ Det skal understreges, at ingen mindretal i sig selv er enheder. Langt de fleste, inkl. de største, er opdelt i, ofte bevæbnede, mindre enheder, hver med deres målsætninger, der primært er bestemt ud fra deres geografiske placering og økonomiske muligheder i landet. Af bilag 2 fremgår samtlige væbnede mindretal inkl. de, som måtte have indgået våbenhviler. Bilaget anskueliggør antallet af væbnede grupper inden for det enkelt mindretal og understreger dermed den etniske kompleksitet.

¹² Than 3, p.167.

UKLASSIFICERET

mentalt. Mindretallene, der ikke mærkede koloniseringen, støttede for en stor dels vedkommende briterne, mens de stærkt nationalt bevidste burmanere gjorde modstand mod kolonistyret.¹³ I takt med stigende uro i de burmanske områder fik landet i perioden 1920 - 1940 mere selvbestemmelse, og støttet af britisk finansierede skoler og højere læreranstalter opstod en egentlig burmansk elite. Under 2. Verdenskrig lykkedes det burmaneren Aung San, i en alliance med Japan, at fordrive briterne fra Burma. Dette skete dog ikke uden konsekvenser: For det første deltog en række af mindretallene på britisk side. For det andet valgte japanerne efter sejren at udplyndre og undertrykke landet. Ved generobringen i 1945 kæmpede Aung San da også på britisk side.

Efter 60 års britisk styre var Burma således præget af spændinger mellem burmanerne og en række af mindretallene. Samtidig var landet delt i et veludbygget burmansk lavland og et mindre udviklet grænseland. Politisk var burmanerne under indflydelse af britisk demokrati, mens mindretallene havde kunnet opretholde mere feudale strukturer. Herudover var et af krigens resultater, at stort set alle etniciteter var bevæbnet og trænet til krig inkl. en burmansk, kommunistisk bevægelse.

Alligevel lykkedes det Aung San at forhandle en forfatning på plads, efter hvilken Burma i 1948 blev en kvasi-føderal stat med en meget stærk central regering.¹⁴ Jf. forfatningen fik landets mindretal, der ikke alle deltog i forhandlingerne, mulighed for at udtræde af føderationen efter 10 år. En svaghed i aftalen var, at den stod og faldt på hele landets respekt for den karismatiske Aung San. Da han blev myrdet kort før landets uafhængighed, påbegyndtes flere væbnede kampe. Nogle var ideologiske, som den kommunistiske, mens andre havde til formål at skaffe selvstændighed for bestemte mindretal. Mange kampe foregik indbyrdes mellem mindretallene.

2.3. Burma frem til 1988.

Under indtryk af Burmas erfaringer med britisk kolonialisme og japansk undertrykkelse, forsøgte landets demokratiske regering op gennem 1950'erne at etablere et socialistisk system. Nøgleordene var nationalisering og industrialisering. Politikken mislykkedes og på trods af, at briterne ikke længere stjal landets naturressourcer, var man fattig som i kolonitiden.¹⁵ Fortsat krig og uro gjorde den burmesiske regering meget afhængig af hæren. En konsekvens af dette blev, at de væbnede styrker opfattede sig selv som landets beskyttere.¹⁶ Kombinationen af denne selvforståelse, fortsat uro og flere mindretals ønske om at trække sig ud af unionen førte i 1962 til et egentligt militærkup, der dog ikke rettede op på hverken uro eller dårlig økonomi.¹⁷

I en ny forfatning i 1974 overgav militæret magten til et socialistisk inspireret etpartisystem (BSPP¹⁸), i hvilket generalerne dog også var ved magten. BSPP korrumpere og kørte i 1988 "... Burma så meget i sæk, at man [blev] nødt til at ansøge FN om status af 'mindst udviklet land'".¹⁹ Samme år førte de utålelige levevilkår til, at befolkningen, på tværs af et-

¹³ DUS, p.10.

¹⁴ Than 3, p.173.

¹⁵ Ibid., p.176.

¹⁶ Ibid., p.174. "Invoking the legend of its noble origin and victorious campaigns against the imperialists and fascists, the military 'retrospectively assumed' a self-defined concept of being 'the state's first formateur and guide', claiming to be the only guarantor of Burma's independence and sovereignty'. As such, the military characterized itself as an autonomous institution preserving the unitary character of the state against (...) the follies of self-serving politicians".

¹⁷ Lektor, mag. art. Mikael Gravers i interview med journalist Jørgen Sigumfeldt, Danmarks Radio i Orientering på P1 29. september 2003.

¹⁸ Burma Socialist Program Party

¹⁹ DUS, p.8.

UKLASSIFICERET

nicitet, indledte et ikke-planlagt folkeligt oprør vendt mod BSPP. Kombinationen af uro over hele Burma og stadig større folkelig tilslutning til den hjemvendte datter til frihedskæmperen Aung San, Daw Aung San Suu Kyi, og hendes krav om demokrati, førte i 1988 til et meget hårdhændet militærkup. Flere tusind burmesere mistede livet.²⁰ Efter kuppet gik tusinder jorden eller blev sat i fængsel eller i husarrest.

2.4. Burma frem til 2003.

Formentlig i troen på, at regimets eget parti, National Union Party, støttet af en massiv pressekampagne vendt mod flere af de over 90 opstillende partier, kunne vinde, gennemførte det ny regime i 1990 et valg, der af alle kilder beskrives som frit og retfærdigt. Suu Kyi's parti, National League for Democracy (NLD) fik ved valget ca. 60 % af stemmerne, mens regimets parti fik knap 20 %. Ikke desto mindre medførte det britisk inspirerede valg-system, at NLD fik 392 ud af parlamentets 485 sæder, mens mindretallene (fordelt på 22 partier) og National Union Party fik henholdsvis 63 og 10 pladser.²¹

Efterfølgende valgte regimet at annullere valget, indtil et nationalt konvent havde opstillet retningslinjerne for en ny forfatning.²² Konventet fik en sammensætning, der gjorde, at hverken NLD eller mindretallene fik betydende indflydelse. NLD deltog indledningsvis i arbejdet under protest, men udtrådte i 1995, da regimet helt underkendte valgresultatet fra 1990.²³ Siden har en række NLD-ledere inkl. Suu Kyi i perioder været i husarrest eller fængslet. Samtidig optræder regimet stadig mere hårdhændet overfor befolkningen. Bl.a. gennem tvangsopdeling af mindretal og anvendelse af slavearbejder i forbindelse med statslige arbejder. Hertil kommer beskyldninger fra udlandet og oppositionen om meddelagtighed i landets eksport af opium.²⁴

Sideløbende med ovennævnte udvikling foregik både en egentlig burmansk frihedskamp og flere mindretals kamp for selvstændighed. Gennem en tredobling af de væbnede styrker lykkedes det regimet at imødegå disse oprørsbevægelser. Bl.a. blev den væsentligste burmanske væbnede opposition ødelagt i et enkelt angreb på en partisanfæstning i 1995.²⁵ Der er ligeledes blevet indgået våbenhviler med 29 af landets 40 væbnede, aktive mindretal, som bl.a. er blevet lovet indflydelse på en kommende ny forfatning. Endelig er såkaldt hemmelige samtaler blevet ført med Suu Kyi, der i 1991 fik tildelt Nobels Fredspris.²⁶ Generelt for disse tilnærmelser gælder, at de ikke har ført til demokratiske lempelser i nogen forstand. I perioden har Suu Kyi til gengæld opnået næsten helgenstatus i den burmanske befolkning.

Status pr. august 2003 er, at Suu Kyi sidder i husarrest, og at Burma netop har fået ny premierminister; General Nyunt. Han opfattes som moderat blandt ligemænd. Det var bl.a. generalen, der førte regimets hemmelige samtaler med Suu Kyi. Trods våbenhvileaftaler er spørgsmålet om de etniske mindretals selvstændighed endnu ikke løst, og mindretallene er da også fortsat udsat for regimets undertrykkelse i form af tortur, voldtægt, tvangsforflyttelse af landsbyer, arbitrære arrestationer og mord.²⁷ Skønsmæssigt er en halv million

²⁰ Smith 1, p.41.

²¹ Fordelingen af pladser blandt mindretallene fremgår af bilag 2.

²² Smith 2, p.416.

²³ Regimet stillede krav om, at præsidentkandidater skulle have levet de forudgående 20 år i Burma, samt at vedkommende ikke måtte være udenlandsk gift eller have børn med en udlænding. Suu Kyi's nu afdøde mand var fra England, hvor de boede og fik børn.

²⁴ DUS, p. 20.

²⁵ www.leksikon.org/art.php?03039. Opdateret 01 MAJ 2001. Hentet 14 SEP 2003.

²⁶ ICG 11, p. 37.

²⁷ Amnesty pp. 1-2.

UKLASSIFICERET

mennesker internt fordrevne eller flygtninge i nabolandene; primært Thailand og Bangladesh.²⁸ Også den etnisk burmesiske befolkning undertrykkes, bl.a. gennem tvangsarbejder og politiske fængslinger.

2.5. Vurdering.

Burma er et land, der indtil 1800-tallet var i en form for buddhistisk balance mellem burmanernes ret til overherredømme og mindretalenes ret til at være sig selv. Kombinationen af britisk del og hersk politik og japansk svig og udbytning har ødelagt den balance og splittet landets befolkning. Urolighederne i 1988 peger dog på, at utilfredshed med regimet kombineret med utålelige leveforhold kan mobilisere befolkningen på tværs af etniske og sociale skel. Det er dog et åbent spørgsmål om burmeserne, med baggrund i deres, også interne, vidt forskellige målsætninger, er i stand til at etablere et egentligt alternativ til militærregimet. Urolighederne førte i hvert tilfælde ikke til mere formelle samarbejder opposition og mindretal imellem.

Regimets hemmelige samtaler med Suu Kyi og våbenhviler med nogle mindretal peger umiddelbart i en, måske britisk inspireret, del og hersk retning. De negative erfaringer fra den demokratiske periode 1948 – 1962, det store antal opstillende partier til valget i 1990, og mindretalenes manglende evne til at koordinere mål og målsætninger peger til gengæld i en destabiliserende retning. Kombineret med regimets undertrykkelse og 40 års institutionalisering af en politisk funderet militær selvforståelse vurderes Burmas historie at virke destabiliserende på en for landet ønskelig udvikling.

3.

²⁸ Economist p.9.

DEN KOMMUNIKATIONSMÆSSIGE FAKTOR²⁹

3.1. Transportsystemer.

Gennem århundreder har Burmas floder udgjort de primære transport- og kommunikationsveje.

Udover kinesisk støtte til reovering af landets vandveje, indisk-thailandsk modernisering af en motorvej mellem de to lande og regimets egen etablering af landeveje fra Rangoon og Mandalay til støtte for turistindustrien udbygges landets meget begrænsede vejnet ikke.

Det statsejede, nedslidte jernbanenet blev bygget i kolonitiden.³⁰ Hovedlinien forbinde Rangoon med Mandalay og Myitkyina, og anvendes primært til transport af varer til og fra kysten.

Udenrigs flytrafik sker primært fra Rangoon og Mandalay. Sidstnævnte har som en del af landets turistsatsning netop fået anlagt en ny international lufthavn. Indenrigs flytrafik er stærkt begrænset.

Med udgangspunkt i Burmas geografi og landets eksportmarkeder i Vesten, Japan og ASEAN's mange ø-medlemsstater er den oversøiske kapacitet veludbygget. Bl.a. anlægges p.t. endnu container- og fiskerihavn sydøst for Rangoon. Også dette byggeri er kinesisk støttet.

3.2. Kommunikationssystemer.³¹

Mindre end 1 % af befolkningen råder over telefoner. Landets tre nationale radiostationer og to Tv-stationer sender til de ca. 10 % af befolkningen, der ejer en radio og den ene procent, der ejer et fjernsyn. Ca. en promille af befolkningen ejer en PC og kun 1500 personer har tilladelse til at eje en telefax. Alle medier og telekommunikationen censureres, og modtagelsen af udenlandske stationer søges minimeret med støjsendere. Hertil kommer, at der via internettet kun er adgang til ca. 800 udenlandske internetsider. Udbygningen af det samlede telekommunikationsnet foregår meget langsomt.³²

²⁹ Kildematerialet udgøres af CIA og DUS. Kortet over Burma er fra CIA. Kortet er bearbejdet og har fået tilføjet havne, lufthavne, jernbaner og en naturgasledning.

³⁰ Jane's, Infrastructure, p.1.

³¹ De anvendte tal er fra perioden 1997 - 2000 (CIA).

³² ICG 27, p.9.

3.3. Energisystemer.

Burmas laver elektricitet på olie- og vandkraftværker, der er i ringe stand. Bl.a. er der et tab i distributionsnettet på 33 % af produktionen og hyppige langvarige strømafbrydelser i byerne. Af øvrige distributionssystemer findes en oliepipeline og en naturgasrørledning. Sidstnævnte forsyner Thailand med naturgas.

3.4. Vurdering.

Burmas transportsystemer er et spejl af kolonitidens behov for at transportere råvarer ud til havne, hvorfra det kunne udsendes. Udover en udbygning af de oversøiske relationer er de fleste nyanlæg turistrelaterede. Transportsystemerne vurderes således ikke at være blevet væsentligt udviklet siden 2. Verdenskrig. Kombineret med få, censurerede telekommunikationssystemer hindrer det en industriel udnyttelse af landets mange ressourcer, idet industrien hverken kan etableres ved ressourcen eller ressourcen transporteres til industrien. Hertil kommer, at manglende strøm i byerne i sig selv er kontraproduktive. Denne typiske u-landsudvikling skaber en situation, hvor Burma vil skulle sælge sine råvarer uforarbejdede, hvormed landet går glip af potentielle avancer. Hertil kommer, at den ringe infrastruktur ikke understøtter en udbygning af industrien – og slet ikke i en privatfinansieret model. Dermed mister landet arbejdspladser, knowhow, handel og andre afledte synergieffekter. Om end et ringe vejnet, svære kommunikationsvilkår og censur støtter et undertrykkende regime, understøtter ingen af disse vilkår en objektiv ønskelig udvikling i Burma. Trods udbygning af havneanlæg og infrastruktur rettet mod turisme vurderes den kommunikationsmæssige faktor samlet at hindre landets vækstmuligheder, hvorfor den vurderes at være destabiliserende. Der er intet, som taler imod en fremtidig positiv udvikling; det er alene et politisk spørgsmål.

4.

UKLASSIFICERET

DEN SOCIOLOGISKE FAKTOR³³

4.1. Burmas folk i tal.

60 % af Burmas befolkning er beskæftiget indenfor landbrug, og henholdsvis 7 % og 23 % er indenfor industri og service. Ca. 1/3 af befolkningen bor i byerne. Ca. 25 % lever under fattigdomsgrænsen. Landets officielle sprog er burmansk, men flere af mindretallene taler dog deres eget sprog. Engelsk er udbredt og anvendes ofte i erhvervslivet og forvaltningen.

4.2. Sundhed.³⁴

Gennemsnitslevealderen er faldet fra 61 år i 1990 til 56 år i 1999. Trods landets frodighed lider mere end hvert tredje barn under fem år af underernæring, mens den voksne befolkning i stadigt større omfang rammes af bl.a. malaria og HIV. Specielt HIV er et stigende problem, som allerede har ramt 2 % af befolkningen. På den positive side har snart 75 % af befolkningen adgang til rent vand mod 30 % i 1980.

Burmas sundhedssystem var tidligere veludbygget, men har gennem årtier været nedprioriteret, og vurderes ikke at kunne opretholde landets sundhedstilstand. Burma har tre læger pr. 10.000 indbyggere og endnu færre på landet. Hertil kommer, at stadig flere privathospitaler og militærets egne veludbyggede hospitaler dræner den offentlige sektor for læger med konsekvenser for den store, fattige del af befolkningen. FN advarede i år 2000 om, at Burma samlet set er på vej mod en humanitær krise.³⁵

4.3. Uddannelse.³⁶

Trods 5 års obligatorisk skolegang er 70 % af befolkningen analfabeter.³⁷ Udover regimets nedprioritering af uddannelsesområdet og mangel på skoler i yderdistrikter er det også en faktor, at familiestrukturerne holder pigerne hjemme og opdrager drengene til lydighed. Landets universiteter og andre højere læreranstalter, der i øvrigt prioriterer naturvidenskab og erhvervsrettede uddannelser, viderefører denne tradition ved udstrakt brug af udenadslære. Læreranstalterne har efter urolighederne i 1988 været lukket i perioder fra måneder til år. Det har medført, at uddannelserne ofte gennemføres i en forkortet, komprimeret udgave. Også på dette område har privatskoler og militærets egne universiteter drænet landet for lærerkræfter til ulempe for den almindelige befolkning.³⁸

4.4. Religion og tradition.³⁹

89 % af Burmas befolkning er buddhister. Den resterende del udgøres af muslimer og kristne m.fl. Buddhismens historiske indflydelse er stor. Bl.a. havde buddhist-munkene en væsentlig andel i modstanden mod det britiske kolonistyre, hvor det blev prædikeret, at styret korrumperede menneskets sind og gjorde opnåelsen af buddhistisk erkendelse umulig. I buddhismen ligger dog også troen på karma. Goder og fattigdom kan således relateres til

³³ Kildematerialet udgøres af JANE'S, CIA og DUS. Generelt er alle tal vedr. demografi meget usikre; bl.a. p.g.a. af manglende oplysninger om mindretallene. Hertil kommer, at en fuldstændig folketælling ikke har været gennemført siden den britiske kolonitid.

³⁴ Afsnittet er baseret på Janes, DUS, ICG 32 og ICG 2.

³⁵ DUS p.29. I Asien har kun Afghanistan, Nepal og Cambodja et lavere kalorieindtag.

³⁶ Afsnittet er baseret på DUS og ICG 27, pp.11-12.

³⁷ CIA p.4. Tallet er fra 1999.

³⁸ Guyot, p. 193.

³⁹ Afsnittet er baseret på DUS, p.10 og ICG 27, p.12. Kilderne nævner begge for 2001 buddhistiske overgreb på landets millionstore muslimske mindretal, der dog bor kompakt i den sydlige del af landet. Det er ikke lykkedes, at spore en sådan konflikt herefter, hvorfor emnet ikke behandles yderligere.

UKLASSIFICERET

tidligere livs fortjenester, som det derfor ikke giver mening at gå i rette med. Landet lider da også under offentlige embeders rigiditet, ineffektivitet og korrupsion.⁴⁰

4.5. Vurdering.

Burma er et religiøst homogent, men multietnisk land med store problemer såvel indbyrdes befolkningsgruppernes imellem som i sundheds- og uddannelsesmæssig forstand.

Set i forhold til landets mange naturressourcer peger underernæring på en ringe prioritering fra regeringens side, hvilket understreges af sundheds- og uddannelsesområdets generelt dårlige tilstand. Ringe vejnet og få kommunikationsmidler vil, alene af logistiske årsager, kunne forstærke en humanitær krise. Hertil kommer de ringe muligheder for, at en underernæret befolkning selv kan flytte sig.

Opdelingen i en militær elite og resten af befolkningen kombineret med patriarkalske og buddhistiske traditioner kan føre til apati, om end uroen i 1988 og buddhismens indflydelse under det britiske kolonistyre peger i en anden retning. Selv veluddannede burmesere må regnes for mindre kompetente og uden initiativ. Kombineret med korrupsion kan den sociologiske faktor fastsættes til p.t. at virke destabiliserende på Burmas udvikling. På sigt kan dette ændres, men reform af hele systemer, såsom uddannelse og sundhed, vil uden infrastruktur i øvrigt tage meget lang tid. Den sociologiske faktor vurderes således for hele perioden af virke destabiliserende.

5.

⁴⁰ ICG 32, p. 12.

UKLASSIFICERET

DEN ØKONOMISK-VIDENSKABELIG FAKTOR.⁴¹

5.1. Ressourcer, produktionsmidler og industri.

Landbrugs-, træ- og fiskeriproduktion udgør mere end 1/3 af landets eksport.

Udnyttelsen af olie, naturgas og vandkraft har traditionelt været områder, hvor regimet har tålt udenlandske firmaer og arbejdskraft, men vestlig boykot og japansk tilbageholdenhed har medført, at produktionen er faldet; bl.a. pga. forældet produktionsteknik og udstyr samt manglende knowhow.⁴² Burmas øvrige industriproduktion består primært af føde- og drikkevarer, tekstiler, møbler og tobak. Kun småindustri er privatejet. Staten ejer større industrier.⁴³

5.2. Handel og turisme.

Industrien og militæret er hovedaftagere af landets import, der primært udgøres af maskiner, transportudstyr, byggematerialer, råolie og fødevarer.⁴⁴ Handelsbalancen giver overskud og kunne yderligere forbedres. Bl.a. gennem et forventet fald i olieimporten på baggrund af prioritering af eftersøgning af olie og forbedring af landets egen olie- og elektricitetsproduktion jf. den geografiske faktor.

Den største importør af forbrugsvarer til Burma er Kina, hvilket må antages at true en potentiel udbygning af burmesisk industri. Den primære eksportindtægt er Thailands køb af gas.⁴⁵ Begge forhold kan potentielt destabilisere landets økonomi og udvikling, idet særligt eksporten på kort sigt vil være følsom overfor eventuelle fald i gasproduktionen eller et forværret politisk forhold til Thailand.

Burma har som gammelt kulturland et stort turistpotentiale og regimet prioriterer turistsektoren højt.⁴⁶

5.3. Økonomiske strukturer.

Burmas økonomiske strukturer er mærket af landets korrupsion, ineffektivitet og regimets frygt for at miste kontrollen.⁴⁷ Regimets økonomiske slingrekurs har gentagne gange medført at virksomheder, finansieret af udenlandsk kapital, har lidt store tab. Arbitrære beslutninger såsom månedlange grænselukninger og pludselige importforbud af bestemte varer har tillige gjort handel med og i Burma usikker. Det ugunstige klima for investorer har betydet, at udenlandske investeringer siden 1998 er faldet mere end 33 %. Vestlige er siden side 1999 er faldet til en tiendedel.

<i>Tal fra 2002.</i>	
<i>Import i %</i>	<i>Eksport i %</i>
Kina (22)	Thailand (32)
Singapore (20)	USA (13)
Thailand (12)	Indien (7)
Syd Korea (10)	Kina (5)
Malaysia (8)	Japan (3)
Øvrige (28)	Øvrige (40)

⁴¹ Kildematerialet udgøres af Than 1 & 2, Clark og Economist. Tallene i skemaet er fra CIA, p.7.

Generelt er talmaterialet vedr. Burmas økonomi dårligt. Guyot p.192: "...the Burmese economy is an uncertain venture since much economic activity lies outside the formal sector, and even the official figures are unreliable". Dette understreges af, at regimet i år 2000 fyrede en general, der havde kaldt landets statistikker for "dubiøse". Than 1, p.149.

⁴² Flemming Ytzen, "Investorer forlader Burma", Artikel i Politikken 03 NOV 2002.

⁴³ DUS, p.27.

⁴⁴ Detaljeret oversigt over varehandel fremgår af bilag 1

⁴⁵ The Economist, p.5.

⁴⁶ Than 1, p.149.

⁴⁷ ICG 27, p. 20.

UKLASSIFICERET

Samtidigt med ovenstående udvikling har Burma siden 1988 søgt at liberalisere økonomien.⁴⁸ Bl.a. åbnede 1990 – 1996 en ny nationalbank, flere private, burmesiske banker og en national børss. Udenlandske banker kan operere i Burma, men kun i joint-ventures med de lokale banker. I forsøget på igen at blive selvforsynende med mad (ris) og styrke forædlingen af især landbrugsressourcerne har det siden slutningen af 1990-erne været muligt for private at investere i jord med landbrugsproduktion for øje. Initiativet blev yderligere forstærket af bortfaldet af en lov, som pålagde alle bønder at sælge en procentdel af høsten til staten for en fast lav pris. Det har dog ikke været muligt at identificere et fald i hverken import af mad eller en stigende produktion af landbrugsvarer.⁴⁹

5.4. Finanser.⁵⁰

Op til 75 % af Burmas samlede økonomi er uden for landets kontrol. Heraf er ulovlig eksport af ædeltræ og opium de væsentligste, som vurderes at bære hovedparten af økonomien for mindretallene i det østlige Burma. Det skyldes primært, at Burma i f.m. forøgelsen af de væbnede styrker har optaget meget store lån i Kina og Japan. Samtidigt prioriterer landet sine samlede indtægter til gavn for de væbnede styrker og urentable, ineffektive statslige virksomheder. Som eksempel skal nævnes, at udgifterne pr. indbygger til militær kontra uddannelse og sundhed er 222:1.⁵¹

Landets økonomiske problemer har i en årrække været præget af en hurtigarbejdende seddelpresse, hvilket har medført devaluering og inflation. I dag har Burma en økonomi, der lider under vareknaphed, bankkrise⁵² og en fortsat høj inflationsrate. Inflationen i forhold til forbrugerprisindeks var i 2001 ca. 50 %.⁵³ Generelt vurderes landets førte økonomiske politik i alle kilder som håbløs.⁵⁴ Samlet er Burmas vækst siden 1997 faldet og forventes i 2004 at udgøre 1,5 %. Burma er Asiens fattigste land.

5.5. Videnskab og teknologi.

Med baggrund i årsagerne nævnt under den sociologiske faktor og p.g.a. landets lukket-hed, vides ikke meget om videnskabens placering i Burma. En vurdering baseret på 40 års "burmesiske socialisme", dårlige læreranstalter og få muligheder for at realisere egne private foretagender peger på dårlig eller ingen videnskab. Det understreges af brugen af udenlandske eksperter, om end de primært anvendes i industrien.

5.6. Vurdering.

Burmas økonomi er præget af udenlandske investeringsfald, manglende knowhow og en elendig politik på området. De manglende investeringer og i forvejen store lån peger ikke på vækst i vej-, uddannelses- og sundhedsprojekter foreløbig. Om end grundlæggende økonomiske instanser i form af bankvæsen er på plads, vurderes de ikke at ville kunne fungere under regimets arbitrære beslutninger for landets økonomi. Dermed synes landets omfattende sorte økonomi på mange områder at være nødvendig for befolkningens overlevelse.

⁴⁸ Jane's, Executive summary on Myanmar, Aug 2003.

⁴⁹ Guyot, p.192 og Than 2, p.149.

⁵⁰ Baseret på Economist og Clark, p. 125-127.

⁵¹ Clark p.130 og ICG 27, p.11.

⁵² DUS, p.29.

⁵³ Ibid., p.24.

⁵⁴ Clark, p. 130: "Burma's economy continues to be plagued by inconsistent government policies that retard the already-limited levels of foreign investment there." Than 2, p.123: "As in previous years, the economy in 2001 was constrained by distortionary fiscal and monetary policies and lack of far-reaching reforms. Despite (...) significant rise in exports (...) inefficient state enterprises and excessive state control persisted".

UKLASSIFICERET

Hvorvidt Burmas overskud på udenrigshandel bør afhjælpe krisen inden for staten, afhænger bl.a. af landets prioritering af de væbnede styrker. Indtægterne fra landets eksport er i øvrigt sårbare af to årsager: Det faktum at Thailands er eneaftager af Burmas gasimport samt at boykotten af Burma kan brede sig til ASEAN-området.

Den økonomisk-videnskabelige faktor vurderes p.t. at virke destabiliserende på en ønskelig udvikling for Burma. Med en mere langsigtet, realistisk økonomisk politik vurderes grundlaget for en stabilisering at være på plads. En sådan ændring vil dog også skulle omfatte imødegåelse den ineffektive, korrupte statsadministration.

6.

UKLASSIFICERET

DEN MILITÆRE FAKTOR

6.1. Burmas væbnede styrker.⁵⁵

Siden militæret igen tog magten i 1988, er Burmas væbnede styrker blevet tredoblet og er i dag blandt de største i regionen. Eftersom analysen af Burmas udenrigspolitiske faktor ikke har kunnet identificere udefrakommende militære trusler i perioden efter 1988 eller i fremtiden (se afsnit 7), må størrelsen af de væbnede styrker skulle forklares i regimets indenrigs trusselsopfattelse.

Historisk set har kombinationen af britisk og japansk overherredømme og militærets opfattelse af sig selv som garanter for et selvstændigt Burma medført en slags "aldrig mere 9. april" syndrom.⁵⁶ Indkøb af bl.a. større missilfartøjer, landgangsfartøjer og nye avancerede fly vidner da også om regimets vilje til at forsvare landet. Hertil kommer en fortsat udbygning af landets forsvarsindustri, der på sigt vil give Burma større uafhængighed af udenlandske leverandører. At ovennævnte indkøb er kombineret med omfattende uddannelsesprogrammer og træning i joint operations understøtter denne opfattelse.⁵⁷

Forøgelsen af de militære landstyrker opfattes først og fremmest som et middel til at kontrollere Burma inden for dets grænser – og understreges af landets prioritering af hæren; bl.a. i form af indkøb af avancerede kommando- og kontrolsystemer. Udover at forøgelsen i sig selv har muliggjort indgåelsen af våbenhviler med flere mindretal, så er den også nødvendig i takt med, at regimet kontrollerer mere og mere af landet.⁵⁸ Hertil kommer, at dårlige kommunikationslinjer og en uvejsom geografi i øvrigt stiller krav om permanent militært ophold i yderområderne.

Udover at bekæmpe landets mindretallene m.fl., har militæret også været anvendt til at tvangsforflytte befolkningsgrupper til gavn for tvangsarbejdsprojekter eller som middel til fysisk at dele "besværlige" befolkningsgrupper. Militæret opfattes derfor også i befolkningen meget negativt. Udover at Suu Kyi i sin stab har en tidligere general, er der intet, som peger på, at militæret ikke har kontrol med sine enheder og situationen i landet.

6.2. Mindretalshærene.

De væbnede mindretal opererer med samme brutalitet og selvforståelse som Burmas væbnede styrker. Siden 1989 har de dog generelt været i defensiven af årsager tidligere nævnt. En række af disse væbnede styrker har i øvrigt snarere til opgave at sikre opiumproduktion end mindretal. Der eksisterer ikke et militært koordinerende element mellem de forskellige mindretal, der fra tid til anden bekæmper hinanden.

6.3. Vurdering.

Militærets tredobling, våbenhvilerne og moderne materiel vurderes at kunne holde regimet ved magten. Vel vidende, at der ikke kan identificeres en trussel mod Burma, vurderes det militære forsvar qua sin størrelse og forbedrede materiel- og uddannelsesstandard at kunne afskrække evt. potentielle aggressorer. Regimets prioritering af evnen til forsvar og vilje til at forfølge sine militære mål skal da også ses i et historisk perspektiv. Kombineres denne evne med mulig forbindelse til handel med opium og notorisk undertrykkelse af befolk-

⁵⁵ Afsnittet "Burmas væbnede styrker" er skrevet med udgangspunkt ICG 1, hvorfra oplysninger om talmateriale og forsvarsindkøb er hentet med mindre andet eksplicit er anført. Burmas militær i tal og regionens militære kapaciteter i øvrigt fremgår af bilag 3.

⁵⁶ Senior General Than Shwe (landets præsident) i en tale I 1996: "To be a military force which is capable of defending a peaceful, modern and prosperous nation, it is essential to be modern, strong and highly capable (...) History has taught us a great lesson, that our nation was subjugated because we lacked a modern military force. ICG 1,p.6.

⁵⁷ ICG 1,pp. 5-6.

⁵⁸ Indtil 1988 kontrollerede regimet kun mindre dele grænseområderne. ICG 1,p.4.

UKLASSIFICERET

ningen og forfordeling inde for uddannelse og sundhed, vurderes de væbnede styrker ikke at være et aktiv i en ønskelig udvikling for Burma; hverken for landet eller for befolkningen. Ikke desto mindre er det nødvendigt at opretholde den fornødne styrke til at kunne standse eventuelle væbnede oprør, hvilket i relation til den dårlige infrastruktur stiller krav om en betragtelig styrke. Det forhold, og det forhold, at enkelte af mindretalshærene har til opgave at sikre handel med opium, peger på, at militærets indflydelse i Burma også i fremtiden er en væsentlig faktor.

På den måde stabiliserer militæret qua sin størrelse og magt Burma på den ene side, mens det qua sin magtfastholdelse og undertrykkelse destabiliserer på den anden. Den militære faktor bliver dermed ikke destabiliserende i sig selv; det gør til gengæld kombinationen af militærets selvopfattelse og det faktum, at de er ved magten.

7.

UKLASSIFICERET

DEN INDENRIGSPOLITISKE FAKTOR.

7.1. Hvad er den indenrigspolitiske faktor?

Analysen af den indenrigspolitiske faktor skal behandle årsagerne til landets prioritering af ressourcerne. Eftersom regimet i Burma bygger på et militærdiktatur, der i øvrigt arbejder udenfor en forfatning, giver det ikke mening at undersøge Burmas parlamentariske forhold. Da landets tre aktører: regimet, oppositionen og mindretallene, er præsenteret, gennemføres alene en analyse af sammenhængen mellem regimets prioriteringer og de forrige faktoreres destabiliserende effekt. Analysen vil vurdere, hvorvidt regimets førte politik som sådan stabiliserer Burma. En analyse af oppositionens og mindretallenes indflydelse, målsætninger og politik, vurderes kun at have betydning for Burmas fremtid, hvorfor den gennemføres i DEL III.

Udgangspunktet for undersøgelsen af den førte politik er strategipapiret "The Three National Causes and The Twelve National Objectives", der er regimets mål for national sikkerhed og udvikling.⁵⁹

7.2. The Three National Causes.

Overordnet fremhæves uafhængighed, fastholdelse af unionen og den såkaldte "nationale solidaritet". Set i forhold til Burmas situation p.t. vurderes de første to mål at være nået gennem oprustning og en meget hårdhændet del og hersk politik i grænseområderne. Spørgsmålet er, om ikke denne politik er i overensstemmelse med landets virkelighed af følgende årsager: For det første er der ikke noget, der umiddelbart peger i retning af, at situationen vil stabiliseres, hvis et eller flere mindretal skulle opnå uafhængighed. Alene antallet af fraktioner i flere af mindretallene peger imod en mulig stabilisering. For det andet må nabolandene, der alle også har en række mindretal, og i øvrigt "deler mindretal med Burma", vurderes ikke at være interesseret i en sådan udvikling.

Med ovenstående virkelighed er det svært at vurdere, hvorvidt regimets midler er for hårde: Hvordan bekæmpes bevæbnede friheds- eller oprørsgrupper egentlig? Tvangsflytninger af store dele af mindretal og 500.000 flygtninge er hårdhændet. At flere mindretal har indgået våbenhviler, peger på, at politikken virker. Omvendt kan der stilles spørgsmål til en række mindretals egen kamp. Nogle kæmper tilsyneladende mere for at beskytte opiumproduktion.

Målsætningen om "national solidaritet" synes regimet at have sværere ved at nå. Under den forudsætning, at regimet ønsker at samle alle burmesere, og det peger deres program på, er spørgsmålet: Hvad samler da Burma?

Før 1885 regerede burmanerne i en buddhistisk tradition, som tilgodeså mindretallene, under briterne var buddhismen en samlende faktor, under 2. Verdenskrig samledes landet i bekæmpelsen af japanerne og efter krigen samlede Aung Sang landet forud for uafhængigheden. I dag kan Suu Kyi samle burmanerne og dele af mindretallene. Eftersom Burma ikke umiddelbart står overfor trusler udefra, vurderes en national solidaritet at kunne findes i buddhismen, som næsten hele befolkningen bekender sig til og i Suu Kyi, der tilsyneladende har samme karisma som sin far. Regimet har selv forsøgt at inkorporere buddhismen i dens sag⁶⁰, men det må antages, at den samtidige undertrykkelse ikke skaber grobund for en sådan vinkel. Tilbage står Suu Kyi, som regimet, såfremt det ønsker at opnå målsætningen om national solidaritet, er nødt til at have en eller anden form for relation til.

⁵⁹ ICG 28, Appendix A. Strategipapiret er indsat som bilag 4 og er, af hensyn til dets validitet, ikke oversat. Derfor anvendes dets engelske overskrifter i afsnit 7.2 - 7.5.

⁶⁰ ICG 11, p. 8.

UKLASSIFICERET

De hemmelige forhandlinger mellem regimet og Suu Kyi kan dermed ses som udtryk for dette ønske, hvad enten det tjener som vildledning af befolkningen og verden eller er velment.

7.3. Political objectives.⁶¹

"Politiske målsætninger" indleder "The Twelve National Objectives" og beskriver regimets mål for en kommende stat. Bl.a. vil man "ny-konsolidere" Burma via en ny forfatning, som det er forsøgt siden valget i 1990. Ideen tilgodeser problemer med landets "gamle forfatninger", der enten giver mindretallene særlige rettigheder (1947 - frigørelse) eller umuliggør den økonomiske udvikling, som man ønsker sig for landet (1974 - socialistisk et-parti). Samtidigt kræver regimets selvopfattelse, at de væbnede styrkers status fremhæves i forfatningen. I regimets eget forslag til forfatning stilles således krav om, at de væbnede styrker altid skal have 25 % af pladserne i de lovgivende forsamlinger og have udenomsparlamentarisk kontrol med intern sikkerhed i landet. Herudover kan militæret som udgangspunkt ikke stilles for en civil dommer. Præsidenten skal have militær erfaring, og forsvarschefen vælges i øvrigt af de væbnede styrker selv. Når regimet derfor i sine målsætninger skriver "ny-konsolidering", må det opfattes som en konsolidering af de væbnede styrkers magt og indflydelse i betydelig grad. De politiske målsætninger vurderes derfor at være i overensstemmelse med den førte politik.

7.4. Economic objectives.

"Økonomiske målsætninger" prioriterer landbruget og forædlingsindustrien af landbrugsprodukter, hvilket er realistisk set i lyset af Burmas naturressourcer og landets landbrugs-traditioner. I en fremtidig veludbygget infrastruktur vil det være nødvendigt at kunne opretholde en balance mellem beskæftigede i landbruget og i byerne. Regimets delvise privatisering af landbruget og ophævelsen af særskatten på visse landbrugsprodukter vurderes at være udtryk for denne målsætning.

Målet for udviklingen af en markedsøkonomi er i overensstemmelse med de seneste års åbning af Burmas markeder, herunder åbningen af en børs og udenlandske selskabers entrepriser i bl.a. olie og gasindustrien. Som grundlag for vækst vil regimet satse på udenlandsk knowhow og investeringer. Det har regimet tidligere prøvet, og resultatet blev egentlig afhængighed. Bl.a. forfalder industrien i dag under boykotten fordi man ikke selv har knowhow.

Sidst ønsker staten selv at styre udviklingen af økonomien ("proper evolution"). Også her vurderes regimet at leve op til sine målsætninger, men med det resultat, at man via arbitrære indgreb, har skræmt såvel indenlandske som udenlandske investorer væk. Noget peger på, at regimet ved "proper" forstår, at økonomien skal styres 100 % eller måske skal "proper" ses i forhold til forfatningsudkastet, hvor der stilles krav om, at de væbnede styrker fortsat skal eje dele af landets industri. En alternativ tolkning er, at regimet, som en del af sin socialistiske arv, tror, at man kan styre alle markedsmekanismer. Globaliseringen har vist noget andet.

⁶¹ Regimets forslag til forfatning anvendes i afsnit 7.3 - 7.5 og fremgår af bilag 5. Det anvendte forfatningsforslag er fra henholdsvis 1993-1996, og således ikke nyt, men bruges af kilder frem til 2001.

7.5. Social objectives.

"Velfærdsmålene" handler generelt om at løfte velfærden, og prioriteringen ses også her at være i overensstemmelse med den førte politik. Bl.a. prioriteres højnelse af moral, patriotisme og integritet frem for sundhed og uddannelse. Denne prioritering giver kun mening set i forhold til regimets selvforståelse; altså at man kæmper en nærmest revolutionær kamp på vegne af Burma. At det i 1988 førte til uro og oprør, er efterfølgende kun besvaret med oprustning, hvilket understøtter denne pointe. Regimets velfærdsmål må således opfattes som ideologiske snarere end real-politiske.

7.6. Vurdering.

Når man skal finde årsagerne til, at Burma har en dårlig infrastruktur i meget bred forstand, et ringe sundheds- og uddannelsessystem, en økonomi der snarere skræmmer end tiltrækker investorer og en udenrigspolitik, der på mange måder kan kaldes naiv, så kan svaret findes i regimets "twelve national objectives", der både forener nødvendige tiltag for Burmas fremtid, og udstiller regimets manglende evne til at føre visionerne ud i livet.

Årsagerne hertil vurderes at være regimets fortsatte revolutionære tilgang, der i sin natur medfører, at magthaverne alene bestemmer. Prioriteringen af moral og patriotisme over sundhed og uddannelse tages som udtryk for dette.

På det økonomiske område kan man spørge sig selv: Hvor naiv må man være? På den ene side prioriterer man vestlig turisme, mens man på den anden side optræder som et af verdens mest undertrykkende diktaturer. Mens nabolandene har oplevet et økonomisk boom, som en konsekvens af højt uddannelsesniveau, veludbygget industri og infrastruktur samt lave lønninger, så prioriterer Burma tvangsarbejder, lave lønninger og eksport af uforarbejdede råvarer. Om end regimet forsøger at afhjælpe situationen via indførelse af markedsøkonomi, så snubler man alligevel hver gang i sin egen selvopfattelse og den grundlæggende stilstand, som 40 års militært styre har medført. Den karakteristiske selvopfattelse, der er meget synlig i regimets forfatningsudkast, vurderes også at styre samtaler og våbenhviler med opposition og mindretal, hvorfor den ikke kan kaldes konstruktiv. Når Burma stagnerer, må regimet således siges at have skylden.

Det eneste område hvor regimet vurderes at være i overensstemmelse med Burmas sikkerhedspolitiske interesser, er i forsøget på at holde sammen på landet. Om end midlerne i sidstnævnte tilfælde er hårde, er der intet som peger i retning af stabilitet i regionen, selvom Burma skulle vælge at give frihed til de største mindretal. Samlet vurderes regimets ensidige prioritering af de væbnede styrker at kunne holde fysisk sammen på landet, men set i forhold til en ønskelig udvikling vurderes den indenrigspolitiske faktor at være destabiliserende.

8.

UKLASSIFICERET

DEN UDENRIGSPOLITISKE FAKTOR

8.1. Udenrigspolitisk målsætning.

Historien har gjort, at Burma ser med mistro på udenlandsk indflydelse. Bl.a. var landet initiativtager til Sammenslutningen af Alliancefrie Lande under den kolde krig.⁶² Udenrigspolitikken er således bygget op omkring regionens fem principper for sameksistens, der antages at kunne opretholde neutralitet.⁶³ Regimet ser derfor med bekymring på nutidens internationalisering, der som en del af betalingen for vækst fører interdependens og fokus på interne forhold med sig, hvilket forsøget på at overregulere markedsmekanismerne da er et tegn på.⁶⁴

Den politiske målsætning om at "ny-konsolidere" forfatningen kan således også ses i et udenrigspolitisk perspektiv, hvor udfyldelsen af det forfatningsmæssige tomrum vil være med til at gøre Burma til fuldgældigt medlem af verden.⁶⁵ At de politiske målsætninger i øvrigt intet siger om internationale relationer, eksempelvis i form af stabilitet i regionen, er således også i overensstemmelse med Burmas historie og regimets førte politik. Efterfølgende analyseres de væsentligste udenrigspolitiske aktører.

8.2. Sydøstasien, Indien og Kina.⁶⁶

Sydøstasien oplevede indtil for ca. 5 år stor vækst, der bl.a. førte til stabilisering af ny demokratier som Thailand. Samtidigt blev Asien i endnu højere grad en væsentlig del af verdensøkonomien, hvilket stiller krav om stabilitet. Der eksisterer i dag ingen større væbnede konflikter i regionen udover mindre grænsestridigheder.

Regionalt dominerer to ikke-sydøstasiatiske lande: Kina og Indien. Kina ekspanderer markedsomt i disse år og vurderes også at nyorientere sin strategi mod havet frem for mod land.⁶⁷ Bl.a. derfor vurderes Kina at investere i burmesisk infrastruktur vendt mod Den Bengalske Bugt og derfra mod Det Indiske Ocean. Udbygning af havnefaciliteter omkring Rangoon ses udtryk for dette ligegyldigt om Kina efterfølgende ønsker at placere fiske- eller flådefartøjer dér. Begge muligheder afvises dog af Kina og Burma, der fastholder, at der udelukkende er tale om kinesisk brug af burmesiske transportkorridorer. Et kinesisk synspunkt er i øvrigt, at landet gennem støtte til Burma sikrer regionens stabilitet.⁶⁸ Kina, der var det første land til at anerkende det ny regime, er også Burma største långiver og våbenleverandør.⁶⁹

Regionalt søger Indien at afbalancere Kinas interesser gennem samarbejde med Burma, og landet har da også nedtonet tidligere kritik. Indien er i dag den største aftager af landbrugsvarer fra Burma. Herudover støtter Indien infrastrukturprojekter i det nordvestlige Burma.

Burmas forhold til de to lande er opretholdelse af "de fem principper", men også afbalance- ring i traditionel burmesisk forstand. Bl.a. lukker man fra tid til anden grænsen til Kina og

⁶² DUS, p. 20.

⁶³ ICG 28, p.35. De fem principper blev i midten af 1950'erne fremlagt af Burma, Indien og Kina som basis for internationale relationer. De består af (1) gensidig respekt for hinandens territorium, integritet og suverænitæt, (2) ikke-aggression, (3) ingen indblanding i interne forhold, (4) lighed og ens fordele og (5) fredelig sameksistens og fredelig afgørelse af stridigheder.

⁶⁴ The Burma Project, p.2 og ICG 28, p.12.

⁶⁵ ICG 28, Appendix A. Strategipapiret er indsat som bilag X og blev også anvendt som bilag til pkt. 7.2 - 7.5.

⁶⁶ Afsnittet er baseret på ICG 28, pp.21-24 & 35.

⁶⁷ Kinesisk nyorientering mod havet frem for mod land.

⁶⁸ China gives Burma support, but also urge change. Artikel i Global Information Network, New York, 27 AUG 2003.

⁶⁹ Than 1, p.53

UKLASSIFICERET

afviser favorable lån samtidigt med, at man kun accepterer indisk kritik, så længe den er moderat og ikke kommer fra regeringshold.

8.3. Thailand.

Thailand er et relativt stabilt demokrati, som har været åbenlyst kritisk overfor Burma. I takt med Thailands demokratisering og stadig flere handelsrelationer til såvel Burma som omverden er kritikken blevet mere afdæmpet. Tidligere tiders støtte til væbnede mindretal og "kiggen igennem fingre" overfor ulovlig transport af ædeltræ gennem Thailand er ændret til fordel for bilaterale samarbejder baseret på konstruktive samtaler.⁷⁰ Burma giver dog fortsat Thailand problemer langs grænsen i form af narkotikatrafik, flygtninge, HIV/AIDS og polio.⁷¹ Hertil kommer et antal burmesiske angreb over grænsen i forfølgelsen af mindretal. Ingen af disse problemer kan dog ændre ved indtrykket af, at de to lande af økonomiske, bl.a. naturgas, og andre årsager p.t. er afhængige af hinanden.⁷² Thailands strategiske interesse i Burma vurderes at være landet, at landet forbliver samlet, at der ikke sker en spil-over af mindretalsuro til Thailand og at landet får standset opiumproduktionen. Hertil kommer, at Thailand set med realistiske øjne, såfremt Burma fortsætter sin oprustning, nødsages til at reagere indledningsvis politisk og på sigt militært gennem deployering af flere styrker til grænsen til Burma.

8.4. ASEAN.

Burma blev i 1997 optaget i ASEAN på bl.a. Thailandsk opfordring. For ASEAN, der bl.a. naturligt skal afbalancere kinesisk handel i området og med den øvrige verden, er medlemskabet er forsøg på at samle regionen mod den kinesiske dominans.⁷³

For Burma betød optagelsen stabilitet af tre årsager: ASEAN havde i 1997 en politik, hvor man aldrig blandede sig i medlemslandenes interne anliggender, hvilket er naturligt når man iagttager medlemskredsen. På den måde kunne Burma fastholde regimets politik om handel med omverden uden indblanding. For det andet var ASEAN et skridt væk fra kinesisk indflydelse i regionen. For det tredje ligger der i medlemskabet i ASEAN et stærkt signal om, at regionens stabilitet skal fastholdes.

Eftersom flere ASEAN-lande siden da har stabiliseret sig og gået i retning af demokrati, er Burma kommet til at stå tilbage som et problem for organisationen. Bl.a. har EU tidligere nægtet at lade Burma optræde som andet end observatør til de såkaldte EUASIA-møder, og USA totale boykot af landet involverer også ASEAN, der må være bekymret for en eventuel udvidelse; måske ikke mindst set i lyset af den nuværende meget moralske amerikanske politik. Senest har ASEAN da også truet Burma med eksklusion, såfremt Aung San Suu Kyi ikke løslades.⁷⁴ Man kan dog stille det spørgsmål om Suu Kyi's fængsling er den reelle grund, eller om ASEAN frygter for år 2006, hvor Burma står for tur til at være formandsland i organisationen.⁷⁵

Samlet vurderes ASEAN at have væsentlige interesser i en stabilisering af Burma som vil medføre at de vestlige sanktioner overfor landet løftes. Som Thailand må ASEAN på sigt vurdere betydningen af Burmas oprustnings for stabiliteten i regionen.

⁷⁰ ICG 28 p.27

⁷¹ The Burma Project, p.4.

⁷² En række kilder fremhæver dette. Se bl.a. Than 1, p. 121 og Guyot, p. 193.

⁷³ The Burma Project p.3.

⁷⁴ Truslen kom i marts 2003. Aung San Suu Kyi er dog fortsat ikke løsladt.

⁷⁵ The Economist p.3.

UKLASSIFICERET

8.5. Vesten.

Siden 1988 er de fleste økonomiske forbindelser til Vesten blevet erstattet af sanktioner. Bl.a. gives Burma hverken lån eller udviklingsstøtte fra IMF, Verdensbanken og ADB.⁷⁶ Hertil kommer et stop for vesteuropæiske investeringer i olie og gas. Hvor USA har indført et importforbud af burmesiske varer, samt indefrosset burmesiske midler i USA, tillader EU fortsat en begrænset import.⁷⁷

8.6. Det internationale samfund.

FN har flere gange været på banen som mægler mellem Suu Kyi og regimet, og dette førte i år 2000 til hendes løsladelse. ILO, der er en del af FN-systemet, tog i øvrigt i 2002 det drastiske skridt at smide Burma ud af organisationen efter en rapport, der påpegede udtalt brug af tvangs- og børnearbejder, mens Amnesty International har påvist tvangsdeling af mindretal, plyndringer, drab, voldtægter, tortur mm. ansvarlige⁷⁸. Burma har efterfølgende udarbejdet love som forbyder disse forhold og, hvad der opfattes som ekstraordinært, tilladt ILO og Amnesty at oprette kontorer i Burma. Sidstnævnte vurderes at være i overensstemmelse med målsætningen

8.7. Vurdering.

Burma trues ikke militært af sine nabolande, mens den burmesiske oprustning, om end tiltænkt anvendt internt, kan destabilisere forholdet til nabolandene og dermed til ASEAN. I takt med regionens demokratisk og handelsmæssige udvikling vil fortsat burmesisk oprustning og isolation skubbe landet tilbage i armene på Kina. En sådan situation, også set med burmesiske øjne, vil være utålelig. Set i forhold til regimets erkendelse af behovet for udenlandske investeringer og knowhow vurderes Burma langsomt, men sikkert at blive trukket ind i "interdependenshjulet". Sker det med det nuværende regime ved magten, vil det således kunne bryste sig af at have nået målsætningen om "national prestige". Åbnin-gen af ILO- og Amnesty-kontorer kunne pege i en sådan positiv retning, om end den fortsatte tilbageholdelse af Aung San Suu Kyi vejer tungere.

Skal "national prestige" opnås ved fortsat oprustning, grænseoverskridelser med deraf følgende mulighed for tab af eksempelvis gasindtægter fra Thailand og derefter handel med og respekten fra ASEAN, så er regimet for alvor ved at føre Burma mod destabilisering og sammenbrud.

Eftersom der ikke findes substantielle tegn på en burmesisk imødekommelse af hverken naboer eller det internationale samfund, herunder ikke engang en politisk målsætning for samarbejde, vurderes den udenrigspolitiske faktor at være destabiliserende.

⁷⁶ UM p.2. ADB: Asian Development Bank.

⁷⁷ The Vise Tightens on Burma. Artikel i Business Week, New York, 04 AUG 2003.

⁷⁸ Amnesty pp. 1-2 og Clark, p. 128.

UKLASSIFICERET

DEL II

ANALYSE AF BURMAS SAMLEDE SIKKERHEDSPOLITISKE SITUATION.

Formålet med diskussionen er at klarlægge, i hvilken udstrækning Burmas sikkerhedspolitiske situation kan betragtes som stabil eller ustabil.

1. INDLEDNING

En gennemgang af de otte strategiske faktorer viser, at kun den fysisk-geografiske og, under særlige forudsætninger, den militære faktor virker stabiliserende på Burmas sikkerhedspolitiske situation. De historiske, indenrigs- og udenrigspolitiske faktorer vurderes at være de mest destabiliserende. Bl.a. fordi de på den ene side viser, hvor langt der er mellem landets tre primære aktører, og på den anden side viser, hvor nødvendigt det er, at parterne mødes. Af samtlige faktorer i Burma i dag er Aung San Suu Kyi således umiddelbart den eneste.

Summarisk opstillet destabiliseres Burma af en manglende positiv prioritering af infrastruktur, sundhedsvæsen og industri samt af regimets undertrykkelse af politiske modstandere, etniske mindretal og befolkningen i almindelighed. Sidstnævnte bl.a. i form af tvangsarbejde og tvangsudskrivning af børnesoldater. Hertil kommer fraværet af en fri presse, censur, og undertrykkelse. Udenrigspolitisk kan Burmas oprustning på sigt destabilisere hele regionen.

Efterfølgende diskuteres interaktionen mellem den stabiliserende fysisk-geografiske faktor og de øvrige faktorer. På den baggrund vurderes, hvorvidt Burmas samlede sikkerhedspolitiske situation kan betegnes som stabil eller ej.

2. STABIL - DESTABIL?

Den fysisk-geografiske faktor er i sammenhæng med de øvrige faktorer destabiliserende. For det første har Burma p.t. ingen ydre fjender, som et ufremkommeligt grænseland kan sinke. Tværtimod ønsker såvel Burma som nabolandene i ASEAN samt Kina og Indien at øge de indbyrdes relationer. Dette fremgår bl.a. af Thailands og Indiens vilje til at stabilisere grænseområderne og bygge vej mellem landene. For det andet så favoriserer grænseområdets geografi destabiliserende elementer som væbnede mindretal og "drug-lords". For det tredje kan kombinationen af ufremkommelighed og den historisk manglende interesse for, fra centralt hold, at udvikle grænseområderne forstærke uroen i disse. Set i forhold til Burmas sikkerhedspolitiske situation her og nu er den fysisk-geografiske faktor dermed i en rendyrket sikkerhedspolitisk forstand også destabiliserende.

Vel vidende, at Burma p.t. profiterer på sin naturgasproduktion, udnyttes landets naturressourcer hverken bæredygtigt eller profitabelt for landet. Dette kom bl.a. til udtryk i 1988, hvor landet kom på FNs liste over de mindst udviklede lande. Senest forudser FN en humanitær krise. En udbygning af landets kommunikationslinjer, etablering af et effektivt, bæredygtigt land- og skovbrug, overskud på handelsbalancen samt ro i grænselandet vil igen kunne gøre landet selvforsynende og skabe grobund for en mere profitabel samhandel. På sigt fastholdes således opfattelsen af, at den geografiske faktor er endog meget stabiliserende.

UKLASSIFICERET

3. VURDERING

Burmas sikkerhedspolitiske situation er ustabil.

Målt i fraværet af uro, oprør og krig, skyldes den eksisterende stabilitet alene regimets undertrykkelse af befolkningen, en fortsat voksende militær tilstedeværelse i landet og en omfattende sort økonomi. Hertil kommer den stabilitet som penge fra naturgas, råstoffer og opiumproduktion hver på sin måde giver.

En stabilisering i sikkerhedspolitisk forstand stiller krav om et regimeskift, der på mange måder skal lede Burma tilbage mod den buddhistiske sameksistens fra før 1885 og den føderale tankegang fra efter 1947. Samtidigt skal de væbnede styrker fortsat spille en rolle af tre årsager: For det første skal de kunne afbalancere de større mindretals krav om selvstændighed. For det andet er de formentlig de bedst egnede til at bekæmpe opiumproduktionen. For det tredje stiller Kinas og Indiens strategiske interesser krav om enten en allianse med en af de to, eller, i overensstemmelse med burmesisk selvforståelse, evne til at forsvare landets grænser til enhver tid – også overfor Kina og Indien.

UKLASSIFICERET

DEL III

VURDERING AF BURMAS FREMTIDIGE SIKKERHEDSPOLITISKE MULIGHEDER.

Formålet med DEL III er at identificere og vurdere Burmas mest sandsynlige sikkerhedspolitiske udvikling.

1. STABILISERENDE OG DESTABILISERENDE ELEMENTER

Vurderingen af Burmas mest sandsynlige sikkerhedspolitiske udvikling tager udgangspunkt i landets nuværende ustabilitet, og stiller spørgsmålet: Hvad skal der til? Svaret er forhandling og parterne er regimet, oppositionen ved Aung San Suu Kyi og mindretallene. Ligeledes har studien fundet, at, om end regimet har forsøgt sig, så har man ikke i særlig høj grad signaleret vilje til at forandre selv indlysende problemer. Endelig så er buddhismen og den, som sin far, karismatiske Suu Kyi identificeret som mulige samlingspunkter for en fredelig fremtid. Buddhismen dog med det forbehold, at det ikke skal være i rammen af regimets nuværende patent.

Efterfølgende analyseres regimets, oppositionens og mindretallenes vilje og evne til forhandling, hvorefter Burmas sikkerhedspolitiske fremtid præsenteres i to scenarier.

1.1. Regimet.

Regimets vilje til forhandling kan identificeres helt tilbage til udsendelsen af de nationale målsætninger i 1989 og afholdelsen af valg i 1990. På samme måde vidner indkaldelsen af det nationale konvent, våbenhvilerne, de hemmelige samtaler med Suu Kyi, løsladelsen af mere end 300 politiske fanger i 1998⁷⁹ og senest den nytiltrådte premierministers opfordring til på ny at fortsætte forhandlingerne om en ny forfatning.⁸⁰ Herudover har regimet accepteret oprettelsen af Amnesty og ILO-kontorer i Rangoon.

I samme periode har regimet tredoblet militæret, afvist et valgresultat, opløst over 100 partier, fængslet over 1500 politisk aktive, tvangsforflyttet etniske mindretal og senest i 2003 endnu engang sat Suu Kyi i husarrest. Hertil kommer forfatningsforslaget, i hvilket militæret beholder betydelig magt og indflydelse. I ovennævnte tale beskyldes oppositionen da også for at være i lommen på udlandet.

I forhold til en mere stabil udvikling af Burma kan regimets kurs tages som udtryk for et ønske om selv at rette op på fordums ødelæggelse af landet. Herunder genindførelse af et civilt regime, der støttet af militær tilstedeværelse, kan afskrække udefrakommende magter af historiske årsager samt afbalancere de væbnede mindretal. En sådan positiv opfattelse af situationen kræver dog, at regimet, også efter at et civilt styre evt. har overtaget Burma, får kontrolleret sin historiske frygt for udlandet, herunder den afhængighed, som et medlemskab af verden fører med sig. Mere praktisk kræver en sådan overgang garantier for, at militære ledere opnår en eller anden form for immunitet, som det da også er anført i regimets forfatningsudkast.

En negativ indgang til regimets kurs er at opfatte den som helt stringent og i tråd med tidligere tiders britiske del og hersk politik. Her i en variant, hvor mindretallene loves forhandlinger, udlandet intet loves og Suu Kyi nærmest on-and-off deltager i mere eller mindre hemmelige forhandlinger. Alt med det ene formål at holde regimet ved magten.

⁷⁹ Løsladelse af 300 fanger.

⁸⁰ The Myanmar Times, September 1-7, 2003. Internet: www.myanmartimes.mm

UKLASSIFICERET

Sammenlignes ovennævnte to syn med oprøret i 1988, mindretallenes fortsatte bevæbning og stadig flere sanktioner eller trussel om samme vendt mod landet - senest fra "naboerne i ASEAN", tegner der sig et billede af en fremtid i Burma, hvor regimet enten reelt iværksætter en udvikling i retning af et mere demokratisk styre eller lader landet gå til grunde i en humanitær katastrofe.

1.2. Oppositionen og mindretallene.

Oppositionens plan for udvikling af Burma kan vurderes ud fra deres forslag til forfatning.⁸¹ Forslaget ligner regimets i høj grad; dog med begrænset militær indflydelse. Med baggrund i studiens tidligere konklusioner vurderes oppositionen dermed at have erkendt behovet for handlekraftige væbnede styrker. Det er således ikke de væbnede styrker i sig selv, der er destabiliserende for Burma. Hertil foreslår oppositionen på linje med regimet, at et føderalistisk system indføres. Denne gang uden mulighed for senere udtræden. Det vurderes ligeledes at være en realistisk tilgang; særligt i takt med, at det går op for mindretallene, at de ikke får de jure selvstændighed. Samlet vurderes oppositionens udspil til forfatning at være et realistisk grundlag for forhandling.

Suu Kyi er oppositionens vigtigste kort. Det er hende, som fastholder kravet om boykot af landet, og det er hende, der personificerer ikke bare det burmanske folks kamp, men det burmesiske. I hvert tilfælde set udefra. Indefra har en række mindretal sat deres lid til Suu Kyi mulighed for at opnå en forhandling og en fredelig løsning på landets problemer, men der eksisterer fortsat et stort antal mindretal, der af forskellige årsager, ikke ønsker at indgå i en alliance med Suu Kyi.⁸² Mindretallenes indbyrdes anarki er tidligere beskrevet, og det vurderes derfor, at de ikke vil spille en væsentlig rolle i en eventuel reel kommende forhandling af en ny forfatning. Samtidigt vil de heller ikke kunne løsrive sig. Dermed bliver løsningen af mindretallenes problemer op til regimet og Suu Kyi under forudsætning af forhandling. I den situation vil legitimiteten af sådanne forhandlinger tage afsæt i Suu Kyi's fars integritet og idealer. Intet peger på at Suu Kyi har andre hensigter.

2. OPSTILLING OG BEGRUNDELSE AF SCENARIO

Scenarierne opstilles med tidshorisonterne kort (1-2år), mellemlang (3-5 år) og lang (6-10 år). Den lange sigt er valgt ud fra en betragtning om, at Burmas udvikling kan ses i én dimension; altså udelukkende indenrigspolitisk. Eftersom militæret uvilkårligt vil spille en væsentlig rolle i Burmas udvikling, er et "militærkup-scenario" ikke valgt. Selv om det skete ville resultatet blive en slags "gå tilbage til start", hvorefter de opstillede scenarier igen vil kunne bruges. Af samme årsag vurderes et decideret folkeligt oprør, hvor mængden tager magten fra militæret heller ikke sandsynligt. Her tjener oprøret i 1988, den nuværende oppositionens og mindretallenes manglende koordination af målsætninger og de væbnede styrkers tredobling som eksempler. De to scenarier tager således udgangspunkt i forhandlinger og status quo.

2.1. Scenario 1 - Vilje til forhandling.

På baggrund af såvel internt som eksternt pres gennemtruffes forhandlinger mellem regimet og oppositionen. Nogle mindretal deltager, mens andre - særligt fra opiumområderne - ikke deltager. Forhandlingerne fører på kort sigt til et forfatningsudkast, hvor militæret får en generel immunitet og hvor militærets betydning for landet understreges. I forfatningen sikres mindretallene henholdsvis autonomi og en føderal status efter størrelse, men

⁸¹ Reynolds m.fl. p. 103. Fremgår af bilag 5.

⁸² ICG 52, p. 25.

UKLASSIFICERET

åbner ikke op for selvstændighed eller senere frigørelse. I en årrække frem vil militæret i øvrigt være garanter stor indflydelse; eksempelvis som i Thailand overgang til demokrati, hvor forsvarsministeren var fra de væbnede styrker. På mellemlang eller lang sigt vil man overgå til et mere demokratisk styre. Processen støttes af FN, Vesten og ASEAN. Muligvis med sidstnævnte som observatør. Burmas naturrigdomme, turistpotentiale og trinvis ophævelse af Vestens boykot er i den sammenhæng faktorer, der kan understøtte udviklingen. Forfatningen vil give føderale indrømmelser overfor mindretallene,.

2.2. Scenario 2 - Status quo.

Trods pres fra omverden fastholder militæret magten uden indrømmelser til den burman-ske opposition eller mindretallene. I lyset af en fortsat øget fattigdom og forværret sundhedssituation genoptager de fleste væbnede mindretal på kort sigt kampen mod regimet. Fra byerne vil uro og oprørstendenser ulme, men kunne holdes nede af regimet.

På mellemlang sigt vil ASEAN bryde med Burma, måske omvendt, hvilket som i 1988 får befolkningen på tværs af etnicitet, til at opfatte deres situation som håbløs. Herefter vil uro forekomme oftere, muligvis suppleret af kup, der dog kun kortvarigt vil kunne berolige befolkningen. På lang sigt vil Burma blive totalt isoleret, hvorefter landet reelt vil bryde sammen. Landets naturressourcer og opiumproduktion vil kunne fastholde strukturer, der gør, at der ikke udbryder decideret hungersnød. Til gengæld vil overgrebene på civilbefolkningen fra regimet, væbnede mindretal og evt. andre væbnede grupperinger ventes at stige. Samtidigt vil Burma i stadig større grad blive afhængig af kinesisk støtte. Sidstnævnte udvikling vil i særdeleshed kunne destabilisere hele regionen.

3. VURDERING

Med henblik på at tiltrække nødvendige udenlandske investeringer har regimet, om end med mange restriktioner, forsøgt at åbne op for samhandel. Målet har været at stabilisere landets negative udvikling, som den også er konstateret i denne studie. På samme tid står Burma overfor stadig flere restriktioner og en mulig udsmidning af ASEAN, som den mest truende. Uanset årsagerne til landets åbning mod verden, så er det nu bundet op en udvikling, der nok kan udvikle sig til total isolering, men som snarere vil kunne bindes op på den prestige som et formandskab i ASEAN eller hundredtusinder af turister vil give landet.

Betragter regimet ovenstående negative og positive udvikling vurderes det, at regimet vil bøje sig for det stigende interne og eksterne pres, hvorfor udviklingen i Scenario 1 vurderes at være den mest sandsynlige - ellers ville de heller ikke være Burmas sande befriere og beskyttere.

4. KONKLUSION

Burmas sikkerhedspolitiske situation er i dag ustabil som følge af en række interne faktorer hvoraf den indenrigspolitiske faktor vejer tungest. Landets fremtidige sikkerhedspolitiske udvikling forventes langsomt men sikkert at stabiliseres. Først politisk, siden økonomisk og endeligt uddannelses- og sundhedsmæssigt.

UKLASSIFICERET

Tillæg A til Strategisk områdestudie Burma.

Bibliografi.

Bemærk:

- Kilder der kun er anvendt én gang er angivet fuldt ud i noten og fremgår dermed ikke af efterstående bibliografi.
- Til venstre for hver kilde er angivet den forkortelse, der er anvendt i noterne.

Bøger.

- Smith 1 Martin Smith 1991.
Burma: Insurgency and the Politics of Ethnicity
Zed Books Ltd. London.
- Olson Bo A. Olson 1995.
Burma – Den Gäckande Påfågeln, Vänskapsföreningen Sverige-Fria Burma,
Gecko Publishing.
- Myanmar Michael Clark & Joe Cummings, 2000
Myanmar
Lonely Planet Publications, 7th edition
- DUS Burma – Lande i Lommeformat, 2.udgave, 2003
Det Udenrigspolitiske Selskab
- States- The Statesman´s Yearbook 2002
man Palgrave Macmillan SEP 2002.
pp.1164-1169.

Artikler fra antologier, tidsskrifter m.v.

- Smith 2 Martin Smith 1997: Burma's Ethnic Minorities
Peter Carey (red.), Burma: The Challenge of Change in a Divided Society,
MacMillan Press Ltd. London.
- Guyot James Guyot 1997
Burma in 1997 – From Empire to ASEAN
Asian Survey: Vol.38, No.2, A Survey of Asia in 1997: Part II pp.190-195
- Than 1 Tin Maung Maung Than
Myanmar (Burma) in 2000 – More of the Same
Asian Survey: Vol.41:1, 2001. pp.148-155.
- Than 2 Tin Maung Maung Than
Burma/Myanmar in 2001 – A Year of Waiting
Asian Survey: Vol.42:1, 2002. pp.115-123.
- Clark Allen L.Clark
Burma in 2002 – A Year of Transition
Asian Survey: Vol.43:1, 2003. pp.127-134.
- Carey Peter Carey 1997: Preface.
Peter Carey (red.), Burma: The Challenge of Change in a Divided Society,
MacMillan Press Ltd. London.
- Reynolds Andrew Reynolds m.fl. 2001
m.fl. How Burma Could Democratize
Journal of Democracy, Volume 12, Number 4, October 2001

UKLASSIFICERET

UKLASSIFICERET

Tillæg A til Strategisk områdestudie Burma.

- Than 3 Tin Maung Maung Than 1997: Myanmar democratization
A. Laothamatas (red.), Democratization in Southeast and East Asia,
Institute of Southeast Asian Studies, St. Martin's Press New York.
- ICG 1 Myanmar: The Future of the Armed Forces.
ICG Asia Briefing Report No 01, 27. September 2002, International Crisis
Group 2002.
- ICG 2 Myanmar briefing: The HIV/AIDS CRISIS.
ICG Asia Paper Briefing Report No 2, 02 APR 2002, International Crisis
Group 2002.
- ICG 11 Burma/Myanmar: How strong is the military regime ?
ICG Asia Briefing Report No 11, 21 DEC 2000, International Crisis Group
2002
- ICG 27 Myanmar: The Role of Civil Society.
ICG Asia Briefing Report No 27, 06 DEC 2001, International Crisis Group
2002.
- ICG 28 Myanmar; The Military Regime's view af the world
ICG Asia Briefing Report No 28, 07 DEC 2001, International Crisis Group
2002.
- ICG 32 Myanmar: The Politics of Humanitarian Aid.
ICG Asia Briefing Report No 32, 02 APR 2003, International Crisis Group
2002.
- ICG 52 Myanmar backgrounder: Ethnic Minority Politics.
ICG Asia Briefing Report No 52, 07 MAJ 2003, International Crisis Group
2002.

Internet.

- Jane's Jane's Sentinel Security Assesment – Southeast Asia
Adresse: [www4.janes.com/K2/doc.jsp?K2DocKey=/content1/janesdat
a/sent/seasu/myans-et-eller-andet.com](http://www4.janes.com/K2/doc.jsp?K2DocKey=/content1/janesdat
a/sent/seasu/myans-et-eller-andet.com)
Opdateret: 12 AUG 2003.
Hentet: 20 AUG 2003
Bemærkning: Fodnoterne i teksten vil angiver til hvilken af følgende ele-
menter på internetsiden, som der refereres til:
 - Executive Summary
 - Internal Affairs
 - External affairs
 - Country Profile – at a glance.
 - Infrastructure
- CIA CIA -The World Factbook - Burma
Adresse: [File:///E:/Factbook2003/factbook/print/bm.html](file:///E:/Factbook2003/factbook/print/bm.html)
Opdateret: 01. august 2003.
Hentet: 01 september 2003
Bemærkning: Fodnoterne i teksten vil angiver til hvilken af følgende ele-
menter på internetsiden, som der refereres til:

UKLASSIFICERET

UKLASSIFICERET

Tillæg A til Strategisk områdestudie Burma.

Internet - fortsat

- The Burma Project The Burma project-Burma Debate
Strategic Rivalries On The Bay of Bengal – The Burma/Myanmar Nexus
A Conference Report
Adresse: [www. Burmapro-
ject.org/burmadebate/spring01strategic.html](http://www.Burmaproject.org/burmadebate/spring01strategic.html)
Opdateret: 17 SEP 2001
Hentet dato: 11 OKT 2003
Bemærkninger:
- Economist Economist Intelligence Unit – ViewsWire Myanmar
Adresse: [www.viewswire.com/index.asp?layout=oneclick&pubcode=vw&country
id=M.](http://www.viewswire.com/index.asp?layout=oneclick&pubcode=vw&countryid=M)
Opdateret: 17 september 2003
Hentet: 23 september 2003
Bemærkninger:
- Country briefing Economist Intelligence Unit – ViewsWire Myanmar – country briefing
Internetadresse: [www.viewswire.com/index.asp?layout=country-home-
page&country-id=MM](http://www.viewswire.com/index.asp?layout=country-home-page&country-id=MM)
Opdateret dato: 30 september 2003
Hentet dato: 11 oktober 2003
Bemærkninger:
- UM Udenrigsministeriet – Landefakta - Burma
Adresse: [www.um.dk/cgi-bin/printvenlig.pl?url=http://www.um.dk/
cgi-bin/dyn3nt/dyn3](http://www.um.dk/cgi-bin/printvenlig.pl?url=http://www.um.dk/cgi-bin/dyn3nt/dyn3)
Opdateret: 19 august 2003
Hentet: 19 august 2003
Bemærkninger:
- Amnesty Amnesty International Report 2003
Adresse: www.amnesty.org
Hentet: 14 september 2003
Bemærkninger:

UKLASSIFICERET

Bilag 1 til Strategisk områdestudie Burma.

Naturressourcer og varehandel⁸³

Burmas primære naturressourcer udgøres af de under eksport angivne samt olie, tin, kul, wolfram, bly, zink, guld, sølv, jade og rubiner.

De væsentligste eksportvarer (2002)	US \$ m
Gas	872
Bælgfrugter og bønner	289
Teaktræ og andre træsorter	286
Fisk, fiskeprodukter og rejer	163
Ris	113

De væsentligste importvarer (2002)	US \$ m
Maskiner og transport udstyr	438
Råmetal og industrivarer	152
Råolie	135
Elektriske varer	114
Spiseolie	61

⁸³ The Economist, p. 5.

UKLASSIFICERET

Bilag 2 til Strategisk områdestudie Burma.

Burmas væbnede mindretal⁸⁴

Etnisk stat: (1)	Underopdeling:	Våbenhvile	Valgresultat 1990 (2)
KAYAH			2
	Karenni National Progressive party	NEJ	
	Kayan National Guard	JA	
	Karenni Nationalities People's Liberation Front	JA	
	Kayan New Land Party	JA	
	Democratic Karen Buddhist Army	JA	
	Karenni National Defence Army	JA	
KAYIN			11
	Karen National Union	NEJ	
	Arakan Liberation Party	NEJ	
	KNU 2 Brigade Special Region Group	JA	
	Karen Peace Force		
SHAN			31
	Shan State Army	NEJ	
	Wa National Army	NEJ	
	Lahu National Organisation	NEJ	
	Myanmar National Democratic Alliance Army	JA	
	Unitid Wa State Party/Army	JA	
	National Democratic Alliance Army	JA	
	Shan State Army - North	JA	
	Kachin Defence Army (3)	JA	
	Pao National Organisation	JA	
	Palaung State Liberation Party	JA	
	Shan Nationalities People's Liberation Org.	JA	
	Mongko Peace Land Force	JA	
	Shan State National Army	JA	
	Mong Tai Army	JA	
MON			
	Hongsawatoi Restoration Party	NEJ	
	New Mon State Party	JA	
CHIN			6
	Chin National Front	NEJ	
RAKHINE			13
	Arakan Rohingya National Organisation	NEJ	
	National Unity Party of Arakan	NEJ	
	Communist Party off Burma - Arakan State	JA	
KACHIN			3
	New Democratic Army	JA	
	Kachin Independence Organisation	JA	
Sagaing DIV (1)			3
	National Socialist Council of Nagaland	NEJ	

Noter:

1. Udover Burmas syv stater er der et væbnet mindretal i SAGAING Division.
2. Valgresultat er opgjort på stater og divisioner i Burma i alt. Tallet angiver antal sæder ud af 485.
3. Det har ikke været muligt at verificere om dette er en fejl eller om der er KACHIN i SHAN STATE.

⁸⁴ ICG 52, Appendix B og C. Der findes over 100 etniciteter i Burma. Mange er således ubevæbnede.

UKLASSIFICERET

UKLASSIFICERET

Bilag 3 til Strategisk områdestudie Burma.

Den regionale militære balance.⁸⁵

Land	Væbnede styrker i alt	Kampvogne	Kampfly	Større flådeenheder
Kina	1.800.000 (1)	-	-	-
Indien	1.000.000 (1)	-	-	-
Vietnam	484.000	1.260 (2)	178	17
Burma	425.000	80	42	8
Indonesien	313.000	275	56	39
Thailand	241.000	333	76	26
Cambodja	144.700	90	15	0
Filippinerne	108.000	0	20	14
Malaysia	100.500	0	50	19
Singapore	59.500	0	123	12
Laos	34.000	25	20 (3)	0

Noter:

1. Kina og Indien er indsat for at perspektivere størrelsen af de burmanske styrker. Tallene for Kina og Indien er kun landstyrker.
2. Baseret på skøn. Formentlig er ikke alle operative.
3. Få formodes at kunne flyve.

⁸⁵ Jane's Executive Summary.

UKLASSIFICERET

Bilag 4 til Strategisk områdestudie Burma.

Regimets nationale målsætninger⁸⁶

Om de nationale målsætninger.

Regimets nationale målsætninger er fra 1989 og beskrives (i 2001) som "the military regime's primary objective of national security. They serve as goals, evaluative criteria, and justifications for action. They also provide the military regime with an identity and a raison d'être. As such, they have important effects on the perceptual processes of the military leaders who, in turn, are trying to inculcate them into society. Everyone who is seen to work against them are identified as enemies of the state and the people".¹

Målsætningerne er:

The Three National Causes

1. Consolidation of sovereignty.
2. Non-disintegration of the union.
3. Non-disintegration of national solidarity.

The Twelve National Objectives

Political objectives

1. Stability of the state, community peace and tranquillity, prevalence of law and order.
2. National reconsolidation.
3. Emergence of a new enduring state constitution.
4. Building of a new modern developed nation in accord with the new state constitution.

Economic objectives

5. Development of agriculture as the base and all-round development.
6. Proper evolution of the market-oriented economic system.
7. Development of the economy inviting technical know-how and investments from abroad.
8. The initiative to shape the national economy must be kept in the hands of the State and the national peoples.

Social objectives

9. Uplift of the moral and morality of the nation.
10. Uplift of national prestige and integrity and preservation and safeguarding of cultural
 1. heritage and national character.
11. Uplift of dynamism of patriotic spirit.
12. Uplift of health, fitness and education standards of the nation.

⁸⁶ ICG 28, Appendix A. Strategipapiret er af hensyn til dets validitet ikke oversat. Derfor anvendes dets engelske overskrifter i afsnit 7.2 - 7.5. Papiret anvendes også i afsnit 8.1.

UKLASSIFICERET

Bilag 5 til Strategisk områdestudie Burma.

Regimets og oppositionens forslag til forfatning⁸⁷

1. Forslag til forfatning udarbejdet af henholdsvis **National Council of the Union of Burma (NCUB)**, som er en paraplyorganisation, der repræsenterer Burmas eksilgrupper inkl. den såkaldte "Burma eksilregering", som bekender sig til Daw Aung San Suu Kyi vej og regimet i form af **National Convention**.

2. Om end NCUB ikke repræsenterer alle aspekter af burmanske eller mindretals opfattelser, vurderes nedenstående opstilling af forslag til forfatning i overskrifter at repræsentere oppositionens "rough preliminary thinking".⁸⁸

3. Forslagene er ikke oversat af hensyn til deres validitet.

	NCUB PROPOSALS	NATIONAL CONVENTION PROPOSALS
FEDERALISM	<ul style="list-style-type: none">• Symmetrical federalism (8 national states)• Federal law has precedence• Rights of self-determination (through referendum)	<ul style="list-style-type: none">• Symmetrical federalism (based on 14 regions and states)• Federal law has precedence• No explicit rights of selfdetermination
CAMERALISM	<ul style="list-style-type: none">• Bicameral• People's Assembly (lower) (485 directly elected nationally)• National Assembly (upper) (4 members from each of the states – method of election determined by state assemblies)	<ul style="list-style-type: none">• Bicameral• People's Assembly (lower) (440 members: 330 elected by population, 110 appointed by military)• National Assembly (upper) (12 members per state or region, plus one-quarter of seats set aside for military)
PRESIDENTIAL OR PARLIAMENTARY	<ul style="list-style-type: none">• Parliamentary• Prime minister elected by People's Assembly• But president of Federal Union (elected by upper house), as head of state, is commander-in-chief of the armed forces	<ul style="list-style-type: none">• Presidential• President elected by combination of People's Assembly and National Assembly (664 members, one quarter military nominees)
ELECTORAL SYSTEM	<ul style="list-style-type: none">• Existing	<ul style="list-style-type: none">• Existing
MILITARY PREROGATIVES	<ul style="list-style-type: none">• Subordination of the military to civilian control, with its status being equivalent only to other departments of the state, and with no right to participate in politics• Ethnic armies may exist	<ul style="list-style-type: none">• 25 percent of seats in both houses of parliament, one-third in state and regional assemblies, one-third of civil service appointments• Jurisdiction over internal law and order• Active-duty commander-in-chief• President must have "military experience"• Retain control over state enterprises – Burma Economic Holdings Ltd.• Military subject to civilian courts only under highly restricted conditions

⁸⁷ Reynolds m.fl., p. 103. Regimets forslag til forfatning anvendes i afsnit 7.3 - 7.5. Det anvendte forfatningsforslag er fra henholdsvis 1993-1996, og således ikke nyt, men bruges af kilder frem til 2001.

⁸⁸ Ibid. p. 102.

UKLASSIFICERET